

ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการประมงในจังหวัดสมุทรสาคร

ในบทนี้จะอธิบายการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการประมงจำแนกตามประเภท รวมถึงการใช้จ่ายของแรงงานในอุตสาหกรรม ชาวชนบท และชาวเมืองที่พักอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ศึกษาที่ สุ่มเป็นตัวแทนของกลุ่มประชากรเป้าหมาย

ข้อมูลการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรม ประกอบด้วย ข้อมูลปริมาณการใช้จ่ายในการจ้าง แรงงาน การซื้อวัตถุดิบ การขนส่งวัตถุดิบและส่งสินค้าไปยังปลายทาง ค่าสาธารณูปโภคต่างๆ เช่น ค่า ไฟฟ้า ค่าน้ำประปา และค่าใช้จ่ายประเภทอื่นๆ ที่อาจมีการใช้จ่ายเกิดขึ้น โดยในการศึกษาจะพิจารณา เป็นสัดส่วนร้อยละของปริมาณการใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่ศึกษา เพื่อให้ทราบถึงลักษณะและ ระดับความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการประมงในจังหวัดสมุทรสาครกับ พื้นที่อื่นๆ ของประเทศ

สำหรับการศึกษาการใช้จ่ายของแรงงาน ชาวเมือง และชาวชนบท ประกอบด้วย ปริมาณการใ้ ใช้จ่ายในการบริโภคสินค้าและบริการที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เช่น ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคอาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย การเดินทาง ค่าสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ค่ารักษาพยาบาล การใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่มีการใช้จ่ายเกิดขึ้น โดยการศึกษาครั้งนี้จะ พิจารณาเป็นสัดส่วนร้อยละของการใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่ศึกษา เพื่อให้ทราบถึงความสัมพันธ์ เชื่อมโยงกันระหว่างประชาชนที่อาศัยในกลุ่มอำเภอต่าง ๆ ในจังหวัดสมุทรสาครกับพื้นที่เมืองและชนบท

5.1 การใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่าง

5.1.1 การใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรม

การศึกษาในส่วนนี้จะกล่าวถึงการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการ ประมงในจังหวัดสมุทรสาครแยกตามประเภทภายในระยะเวลา 1 เดือน โดยมีจำนวนตัวอย่างที่ได้จาก การสัมภาษณ์เจ้าของกิจการโรงงานอุตสาหกรรมหรือเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องรวมทั้งสิ้น 20 ตัวอย่าง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

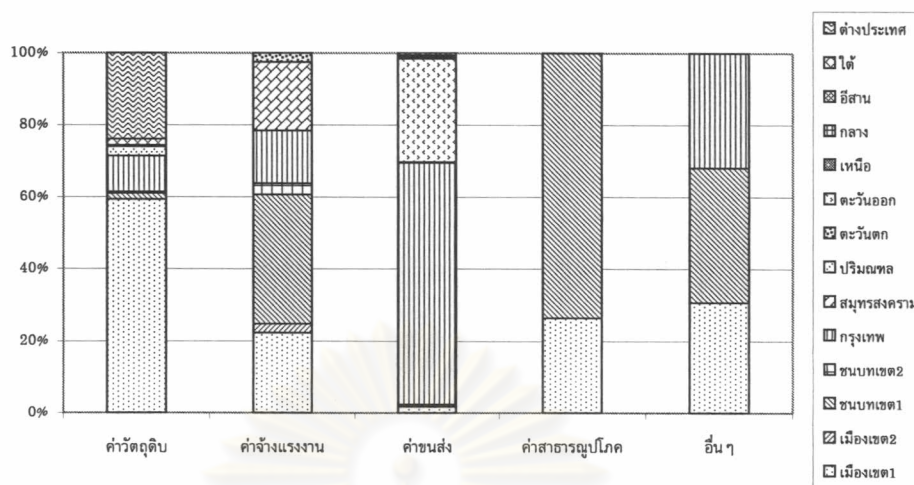
1) อุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ

ตาราง 5.1 แสดงค่าใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ

พื้นที่ใช้จ่าย	สัดส่วน	เมือง		ชนบท		กรุงเทพ	สมุทร สงคราม	ปริมณฑล	ตะวัน ตก	ตะวัน ออก	เหนือ	กลาง	อีสาน	ใต้	ต่าง ประเทศ	
		เขต 1	เขต 2	เขต 1	เขต 2											
ค่าวัตถุดิบ	61.19	0.59		0.02	0.01	0.10		0.03			0.00				0.02	0.24
ค่าจ้างแรงงาน	14.87	0.22	0.02	0.36	0.03	0.15	0.19		0.02							
ค่าขนส่ง	15.88	0.02		0.01		0.67		0.00		0.29	0.00	0.00	0.00	0.00		
ค่าสาธารณูปโภค	4.05	0.26		0.74												
อื่นๆ	4.00	0.31		0.37		0.32										
รวม	100.00															

ที่มา : จากการสัมภาษณ์ ปี 2545

แผนภูมิ 5.1 แสดงแบบแผนการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ

ในการศึกษาได้ทำการเก็บข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำรวมจำนวน 6 ตัวอย่าง โดยมีการกระจายลักษณะการผลิตทั้ง 3 ประเภท คือ ประเภทแช่แข็ง ประเภทบรรจุกระป๋อง และประเภทตากแห้ง รายจ่ายที่สำคัญของอุตสาหกรรม ได้แก่ ค่าวัตถุดิบ คิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 61.19 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมาได้แก่รายจ่ายเพื่อการขนส่ง การจ้างแรงงาน ค่าสาธารณูปโภค และค่าใช้จ่ายอื่นๆ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 15.88 14.87 4.05 และ 4.00 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมดตามลำดับ

สำหรับการใช้จ่ายเพื่อวัตถุดิบค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในพื้นที่เมืองในอำเภอเมือง ถึงร้อยละ 59 เนื่องจากวัตถุดิบส่วนใหญ่เป็นวัตถุดิบด้านการประมงซึ่งได้จากสะพานปลาตลาดทะเลไทย และตลาดกลางกุ้ง โดยมีวัตถุดิบบางส่วนนำเข้ามาจากต่างประเทศ เช่น ปลาทูน่า จากประเทศญี่ปุ่นในอุตสาหกรรมปลากระป๋อง เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 24 และวัตถุดิบประเภทเครื่องปรุงหรือสารเคมีจากกรุงเทพมหานครบางส่วน

การใช้จ่ายเพื่อการขนส่ง อุตสาหกรรมประเภทนี้เป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่และขนาดกลางที่ได้ทำการนำเข้าวัตถุดิบและขนส่งสินค้าไปยังต่างประเทศจำนวนมาก ดังนั้นการใช้จ่ายในส่วนนี้จึงค่อนข้างสูง โดยการขนส่งส่วนใหญ่นั้นจะใช้การขนส่งทางน้ำเป็นหลัก ซึ่งพื้นที่ที่มีการใช้จ่ายส่วนใหญ่ คือ กรุงเทพมหานครที่เป็นที่ตั้งของท่าเรือคลองเตย และภาคตะวันออกที่เป็นที่ตั้งของท่าเรือแหลมฉบัง คิดเป็นร้อยละ 67 และ 29 ของการใช้จ่าย ตามลำดับ

การใช้จ่ายเพื่อการจ้างแรงงานโดยส่วนใหญ่จะอยู่ในพื้นที่ชนบทในอำเภอเมือง และพื้นที่เมืองในอำเภอเมือง ซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 36 และ 22 ของการใช้จ่าย นอกจากนี้ค่าใช้จ่ายยังเกิดขึ้นในพื้นที่ใกล้เคียง คือ สมุทรสงคราม และกรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 19 และ 15 ตามลำดับ โดยที่เหลือจะอยู่ในพื้นที่อื่นๆ เพียงเล็กน้อย

ด้านค่าสาธารณูปโภค การใช้จ่ายส่วนใหญ่จะอยู่ในพื้นที่ที่เป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม คือ พื้นที่ชนบทในอำเภอเมือง และพื้นที่เมืองในอำเภอเมือง คิดเป็นร้อยละ 74 และ 26 ของการใช้จ่าย

การใช้จ่ายอื่นๆ ที่อุตสาหกรรมประเภทนี้ใช้จ่ายเป็นส่วนใหญ่ คือ ค่าใช้จ่ายด้านสวัสดิการ ลูกจ้าง ค่าประกันภัยและค่าภาษีอากรต่างๆ ซึ่งมีการใช้จ่ายในพื้นที่ชนบทในอำเภอเมืองกรุงเทพมหานคร และพื้นที่เมืองในอำเภอเมือง คิดเป็น 37 32 และ 31 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมดตามลำดับ

รายจ่ายทั้งหมดของอุตสาหกรรมทุกประเภทของอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ ตัวอย่างทั้งหมด จะมีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นประมาณเดือนละ 218,993,600 บาท และเมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่กับการใช้จ่ายแต่ละประเภทโดยสรุป พบว่า อุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำประเภทแช่แข็งและบรรจุกระป๋อง เป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่มีการใช้จ่ายทั่วทั้งประเทศ โดยเฉพาะกรุงเทพมหานครที่เป็นแหล่งวัตถุดิบและเป็นศูนย์กลางการจำหน่ายสินค้า ในขณะที่อุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำประเภทตากแห้งจะเป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ใช้แรงงานครัวเรือนที่มีการจำหน่ายภายในจังหวัดเท่านั้น

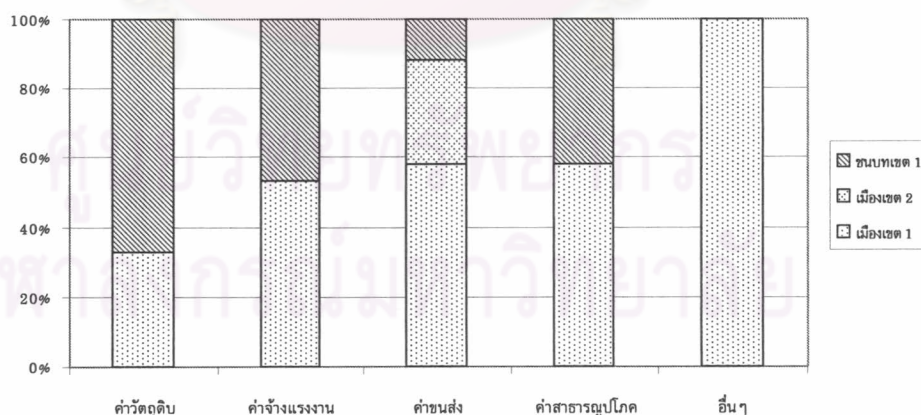
2) อุตสาหกรรมเครื่องปรุงประกอบอาหาร

ตาราง 5.2 แสดงค่าใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องปรุงประกอบอาหาร

พื้นที่ใช้จ่าย	สัดส่วน	เมืองเขต 1	ชนบทเขต 1	เมืองเขต 2
ค่าวัตถุดิบ	74.96	0.34	0.69	
ค่าจ้างแรงงาน	7.34	0.53	0.47	
ค่าขนส่ง	4.74	0.58	0.12	0.30
ค่าสาธารณูปโภค	10.03	0.58	0.42	
อื่นๆ	2.93	1.00		
รวม	100.00			

ที่มา : จากการสัมภาษณ์ ปี 2545

แผนภูมิ 5.2 แสดงแบบแผนการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องปรุงประกอบอาหาร

สำหรับโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องปรุงประกอบอาหาร ได้ทำการเก็บข้อมูลจำนวน 2 ตัวอย่าง โดยอุตสาหกรรมประเภทนี้มีรายจ่ายสำคัญ มีสัดส่วนที่ค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับค่าใช้จ่ายอื่น ได้แก่ ค่าวัตถุดิบ ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 74.96 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ในขณะที่ค่าใช้จ่ยรอลงมา ได้แก่ ค่าสาธารณูปโภค การจ้างแรงงาน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10.03 7.34 ตามลำดับ โดยที่เหลือเป็นค่าใช้จ่ายในส่วนอื่นเพียงเล็กน้อย

สำหรับการใช้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทในเขตอำเภอเมือง ถึงร้อยละ 69 ของการใช้จ่ายทั้งหมด เนื่องมาจากวัตถุประสงค์ส่วนใหญ่ คือ ปลาเปิด กุ้งเคย และเกลือที่ได้จากพื้นที่ชนบทในอำเภอเมืองทางด้านตะวันตกติดกับจังหวัดสมุทรสงครามนั่นเอง โดยมีวัตถุประสงค์บางส่วนได้จากพื้นที่เมืองในอำเภอเมือง คิดเป็นร้อยละ 34 ของการใช้จ่ายทั้งหมด

ด้านค่าสาธารณูปโภค การใช้จ่ายส่วนใหญ่จะอยู่ในพื้นที่ที่เป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม คือ พื้นที่เมืองและพื้นที่ชนบทในเขตอำเภอเมือง คิดเป็นร้อยละ 58 และ 42 ของการใช้จ่ายทั้งหมด

การใช้จ่ายเพื่อการจ้างแรงงาน ส่วนใหญ่จะอยู่ในพื้นที่เมืองและพื้นที่ชนบทในเขตอำเภอเมืองสมุทรสาครเช่นเดียวกับค่าสาธารณูปโภค คิดเป็นร้อยละ 53 และ 47 ของการใช้จ่าย เนื่องมาจากเป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม และจากการที่อุตสาหกรรมประเภทนี้เป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็ก มีการจ้างงานคนในพื้นที่ใกล้เคียงโรงงานเท่านั้น

การใช้จ่ายเพื่อการขนส่งจะใช้การขนส่งทางถนนเป็นหลัก พื้นที่ที่มีการใช้จ่ายส่วนใหญ่ คือ พื้นที่เมืองในเขตอำเภอเมือง คิดเป็นร้อยละ 58 รองลงมาคือ พื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและอำเภอบ้านแพ้ว และพื้นที่ชนบทในอำเภอเมือง คิดเป็นร้อยละ 30 และ 12 ของการใช้จ่ายตามลำดับ โดยผลิตภัณฑ์เครื่องปรุงประกอบอาหารเหล่านี้จะถูกส่งขายในพื้นที่ใกล้เคียงโรงงาน ในบริเวณที่เป็นแหล่งตลาดที่สำคัญของจังหวัด ดังนั้นการใช้จ่ายเพื่อการขนส่งจึงอยู่ภายในบริเวณจังหวัดเท่านั้น

สำหรับการใช้จ่ายอื่นๆ ที่อุตสาหกรรมประเภทนี้ใช้จ่ายเป็นส่วนใหญ่ คือ ค่าภาษีอากรต่างๆ ซึ่งมีการใช้จ่ายในพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองสมุทรสาครทั้งหมด

โดยในการศึกษารายจ่ายของอุตสาหกรรมเครื่องปรุงประกอบอาหารตัวอย่างทั้งหมด จะมีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นประมาณเดือนละ 979,457 บาท และเมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่กับการใช้จ่ายแต่ละประเภทโดยสรุป พบว่า อุตสาหกรรมเครื่องปรุงประกอบอาหารจะมีการใช้จ่ายทุกประเภทอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงแหล่งวัตถุดิบในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาครเท่านั้น เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็กที่ตอบสนองความต้องการภายในท้องถิ่น

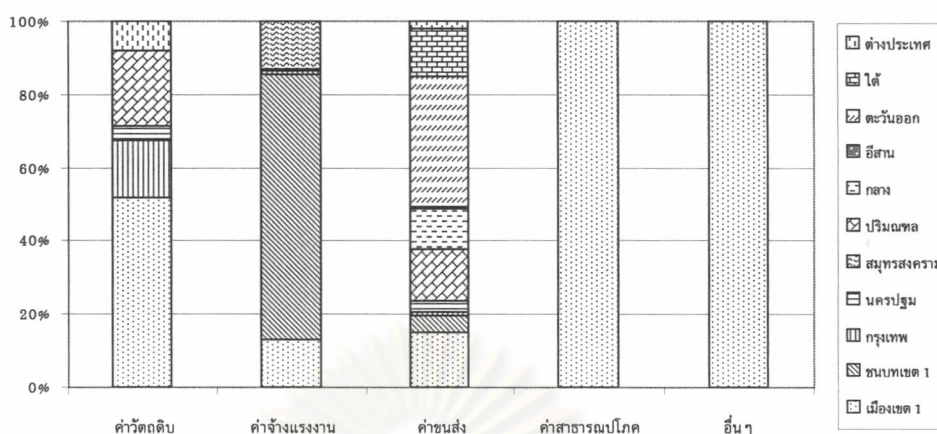
3) อุตสาหกรรมอาหารสัตว์

ตาราง 5.3 แสดงค่าใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมอาหารสัตว์

พื้นที่ใช้จ่าย	สัดส่วน	เมืองเขต 1	ชนบทเขต 1	กรุงเทพ	นครปฐม	สมุทรสงคราม	ปริมณฑล	กลาง	อีสาน	ตะวันออก	ใต้	ต่างประเทศ
ค่าวัตถุดิบ	92.82	0.52	0.16	0.04	0.13	0.20						0.08
ค่าจ้างแรงงาน	2.40	0.13	0.72	0.01	0.00	0.13						
ค่าขนส่ง	2.22	0.15	0.04	0.01	0.03	0.14	0.11	0.01	0.36	0.13		0.02
ค่าสาธารณูปโภค	2.24	0.19	0.81									
อื่นๆ	0.32	1.00										
รวม	100.00											

ที่มา : จากการสัมภาษณ์ ปี 2545

แผนภูมิ 5.3 แสดงแบบแผนการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมอาหารสัตว์

ในส่วน of โรงงานอุตสาหกรรมอาหารสัตว์ที่ได้ทำการศึกษารวมจำนวน 2 ตัวอย่าง รายจ่ายที่สำคัญของอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนมากถึงร้อยละ 92.82 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ได้แก่ ค่าวัตถุดิบ โดยมีค่าใช้จ่ายที่เหลือคิดเป็นสัดส่วนใกล้เคียงกัน ได้แก่ การจ้างแรงงาน ค่าสาธารณูปโภค การขนส่ง และค่าใช้จ่ายอื่นๆ จำนวนร้อยละ 2.40 2.24 2.20 และ 0.32 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมดตามลำดับ

การใช้จ่ายเพื่อวัตถุดิบส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในพื้นที่เมืองในเขตอำเภอเมือง ถึงร้อยละ 52 ของการใช้จ่ายทั้งหมด เนื่องมาจากวัตถุดิบส่วนใหญ่ คือ ปลาป่นและปลาเบ็ด ได้จากพื้นที่เมืองในอำเภอเมือง โดยมีวัตถุดิบบางส่วนได้จากปริมาณผลและกรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 20 และ 16 ของการใช้จ่ายทั้งหมดโดยที่เหลือมาจากพื้นที่อื่นๆ เพียงเล็กน้อย

สำหรับด้านการจ้างแรงงานโดยส่วนใหญ่จะอยู่ในพื้นที่ชนบทในอำเภอเมือง คิดเป็นร้อยละ 72 ของการใช้จ่าย รองลงมาคือพื้นที่เมืองในอำเภอเมือง และสมุทรสงคราม คิดเป็นร้อยละ 13 เท่าๆกัน โดยมีคนงานมาจากพื้นที่อื่นๆ เพียงเล็กน้อย

การใช้จ่ายค่าสาธารณูปโภค จะอยู่ในพื้นที่ที่เป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม คือ พื้นที่ชนบท และพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองสมุทรสาคร คิดเป็นร้อยละ 81 และ 19 ของการใช้จ่ายทั้งหมดตามลำดับ

การใช้จ่ายเพื่อการขนส่งจะใช้ทางถนนเป็นหลัก โดยการใช้จ่ายประเภทนี้มีการกระจายในหลายพื้นที่ ซึ่งพื้นที่ที่มีการใช้จ่ายส่วนใหญ่ คือ พื้นที่ภาคตะวันออก คิดเป็นร้อยละ 36 รองลงมาคือ พื้นที่เมืองในอำเภอเมือง และปริมาณผล คิดเป็นร้อยละ 15 และ 14 ของการใช้จ่ายตามลำดับ

ด้านการใช้จ่ายอื่นๆ ที่สำคัญในอุตสาหกรรมประเภทนี้ คือ ค่าใช้จ่ายเพื่อสวัสดิการลูกจ้าง ค่าประกันภัย และค่าภาษีอากรต่างๆ ซึ่งทั้งหมดจะมีการใช้จ่ายในพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองสมุทรสาคร

เมื่อทำการศึกษา พบว่า รายจ่ายทั้งหมดของอุตสาหกรรมอาหารสัตว์ตัวอย่าง จะมีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นประมาณเดือนละ 85,640,791 บาท และเมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่กับการใช้จ่ายแต่ละประเภทโดยสรุป พบว่า อุตสาหกรรมอาหารสัตว์จะมีการใช้จ่ายเพื่อการซื้อวัตถุดิบเป็นสัดส่วนที่สูงมากเมื่อเทียบกับการใช้จ่ายประเภทอื่น โดยจะเกิดขึ้นในพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองสมุทรสาคร

เมืองสมุทรสาคร และพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง คือ นครปฐม และเขตปริมณฑล ที่จะตอบสนองวัตถุประสงค์ด้านการเกษตรในอุตสาหกรรม

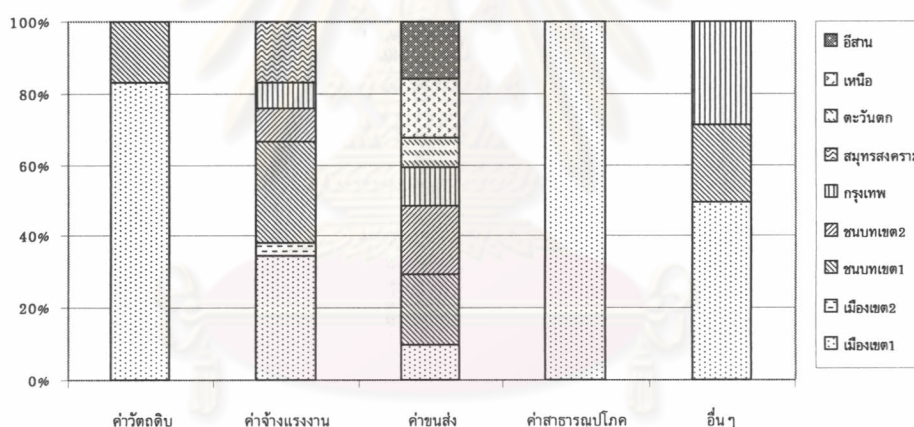
4) อุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ตาราง 5.4 แสดงค่าใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

พื้นที่ใช้จ่าย	สัดส่วน	เมือง		ชนบท		กรุงเทพ	สมุทรสงคราม	ตะวันตก	เหนือ	อีสาน
		เขต 1	เขต 2	เขต 1	เขต 2					
ค่าวัตถุดิบ	88.26	0.83		0.17						
ค่าจ้างแรงงาน	7.60	0.35	0.03	0.29	0.09	0.07	0.17			
ค่าขนส่ง	1.22	0.10		0.19	0.19	0.11		0.08	0.16	0.16
ค่าสาธารณูปโภค	2.67	0.29		0.71						
อื่นๆ	0.25	0.50		0.21		0.29				
รวม	100.00									

ที่มา : จากการสัมภาษณ์ ปี 2545

แผนภูมิ 5.4 แสดงแบบแผนการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ในส่วนโรงงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ได้ทำการเก็บข้อมูลจำนวน 4 ตัวอย่าง โดยมีการกระจายลักษณะการดำเนินงานทั้ง 3 ลักษณะ คือ ห้างร้านที่มีการจัดส่งอาหารทะเลแช่แข็งไปขายยังตลาดต่างประเทศโดยเฉพาะ ห้างร้านที่จัดส่งอาหารทะเลแช่แข็งไปยังตลาดในภูมิภาคควบคู่ไปกับการรับฝากสัตว์น้ำจากชาวประมง และห้างร้านรับฝากสัตว์น้ำจากชาวประมงรวมทั้งโรงงานแปรรูปสัตว์น้ำ พบว่า รายจ่ายที่สำคัญของอุตสาหกรรม ได้แก่ ค่าวัตถุดิบ คิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 88.26 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมาได้แก่รายจ่ายเพื่อการจ้างแรงงาน ร้อยละ 7.60 โดยมีค่าใช้จ่ายที่เหลือมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

สำหรับการใช้จ่ายเพื่อวัตถุดิบ ส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองถึงร้อยละ 83 เนื่องจากจากวัตถุดิบส่วนใหญ่เป็นวัตถุดิบด้านการประมงซึ่งได้จากสะพานปลาในเขตเทศบาลนครสมุทรสาคร มีวัตถุดิบบางส่วนมาจากพื้นที่ชนบทในอำเภอเมืองเช่นเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 17 โดยที่การใช้จ่ายทั้งหมดจะเกิดขึ้นในพื้นที่อำเภอเมืองสมุทรสาคร

การใช้จ่ายเพื่อการจ้างแรงงานโดยส่วนใหญ่จะอยู่ในพื้นที่เมืองในอำเภอเมือง คิดเป็นร้อยละ 35 ของการใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมาคือพื้นที่ชนบทในอำเภอเมือง และสมุทรสงคราม คิดเป็นร้อยละ 29 และ 17 ของการใช้จ่ายทั้งหมด โดยค่าใช้จ่ายที่เหลือยังเกิดขึ้นในพื้นที่ใกล้เคียงแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรม คือ พื้นที่ชนบทในเขตอำเภอที่ไม่ใช่ที่ตั้งอุตสาหกรรม ได้แก่ อำเภอกระทุ่มแบนและอำเภอบ้านแพ้ว กรุงเทพมหานคร และพื้นที่เมืองในเขตอำเภอที่ไม่ใช่ที่ตั้งอุตสาหกรรม

ในส่วนของค่าใช้จ่ายค่าสาธารณูปโภค การใช้จ่ายส่วนใหญ่จะอยู่ในพื้นที่ชนบทและพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองสมุทรสาครที่เป็นแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 71 และ 29 ของการใช้จ่าย

การใช้จ่ายเพื่อการขนส่ง อุตสาหกรรมประเภทนี้เป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ และขนาดกลางที่ได้ทำการนำเข้าวัตถุดิบและขนส่งสินค้าไปทั่วประเทศ ดังนั้นการใช้จ่ายจึงกระจายในหลายพื้นที่ ซึ่งพื้นที่ที่มีการใช้จ่ายส่วนใหญ่ คือ พื้นที่ชนบทในอำเภอเมือง และพื้นที่ชนบทในอำเภออื่น ๆ ทั้งกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว คิดเป็นร้อยละ 19 ของการใช้จ่ายทั้งหมดเท่า ๆ กัน รองลงมาคือภาคเหนือ และภาคอีสาน คิดเป็นร้อยละ 16 ของการใช้จ่ายทั้งหมดเท่า ๆ กัน

สำหรับการใช้จ่ายอื่น ๆ ที่อุตสาหกรรมประเภทนี้ใช้จ่ายเป็นส่วนใหญ่ คือ ค่าสวัสดิการลูกจ้าง ค่าประกันภัย และค่าภาษีอากรต่าง ๆ ซึ่งมีการใช้จ่ายในพื้นที่เมืองในอำเภอเมือง กรุงเทพมหานคร และพื้นที่ชนบทในอำเภอเมือง โดยคิดเป็นร้อยละ 50 29 และ 21 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมดตามลำดับ

โดยสรุปรายจ่ายทั้งหมดของอุตสาหกรรมทุกประเภทของอุตสาหกรรมห้องเย็นตัวอย่างทั้งหมด จะมีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นประมาณเดือนละ 196,359,697 บาท และเมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่กับการใช้จ่ายแต่ละประเภทที่สำคัญ พบว่า อุตสาหกรรมห้องเย็นจะมีการใช้จ่ายด้านวัตถุดิบในเฉพาะพื้นที่อำเภอเมืองที่เป็นที่ตั้งของโรงงานเท่านั้น สำหรับการใช้จ่ายในพื้นที่อื่นทั่วประเทศจะเป็นการใช้จ่ายเพื่อการขนส่งกระจายสินค้า ด้านแรงงานส่วนใหญ่จะเป็นแรงงานในจังหวัดสมุทรสาครและจังหวัดใกล้เคียง

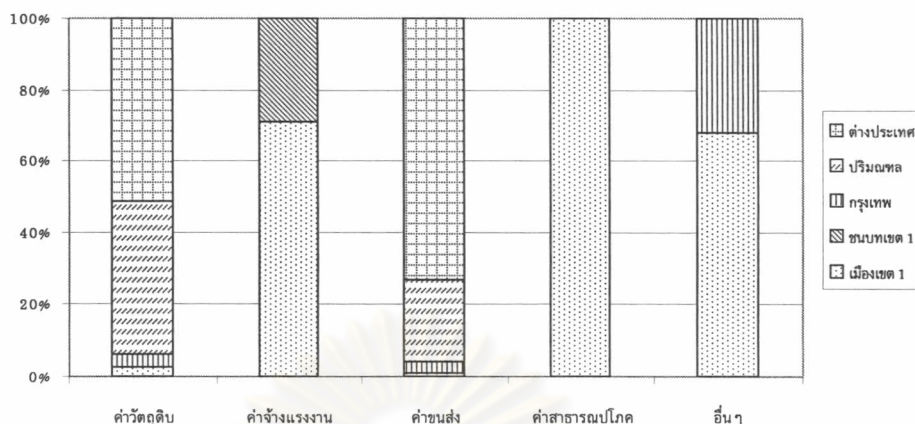
5) อุตสาหกรรมต่อและซ่อมแซมเรือ

ตาราง 5.5 แสดงค่าใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมต่อและซ่อมแซมเรือ

พื้นที่ใช้จ่าย	สัดส่วน	เมืองเขต 1	ชนบทเขต 1	กรุงเทพ	ปริมณฑล	ต่างประเทศ
ค่าวัตถุดิบ	70.06	0.02		0.04	0.43	0.51
ค่าจ้างแรงงาน	15.54	0.71	0.29			
ค่าขนส่ง	5.79	0.01		0.03	0.23	0.73
ค่าสาธารณูปโภค	7.64	1.00				
อื่น ๆ	0.97	0.68		0.32		
รวม	100.00					

ที่มา : จากการสัมภาษณ์ ปี 2545

แผนภูมิ 5.5 แสดงแบบแผนการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมต่อและซ่อมแซมเรือ

จากการเก็บข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรมต่อและซ่อมแซมเรือรวมจำนวน 2 ตัวอย่าง รายจ่ายที่สำคัญของอุตสาหกรรม คือ ค่าวัสดุ คิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 70.06 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ ค่าใช้จ่ายเพื่อการจ้างแรงงาน ค่าสาธารณูปโภค ค่าขนส่ง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 15.54 7.64 5.79 ตามลำดับ โดยมีค่าใช้จ่ายอื่นๆ เกิดขึ้นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

สำหรับการใช้จ่ายเพื่อวัสดุส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในต่างประเทศมากถึงร้อยละ 51 ของการใช้จ่ายทั้งหมด เนื่องมาจากวัสดุที่สำคัญคือไม้ ที่ต้องนำเข้าจากประเทศลาวและมาเลเซีย นอกจากนี้วัสดุที่จำพวกเหล็กที่ได้จากพื้นที่ปริมาณพลคิดเป็นร้อยละ 43 ของการใช้จ่ายทั้งหมด โดยที่เหลือนำมาจากพื้นที่อื่นๆ เพียงเล็กน้อย

ด้านการใช้จ่ายเพื่อการจ้างแรงงานโดยส่วนใหญ่จะอยู่ในพื้นที่เมืองและพื้นที่ชนบทในอำเภอเมือง ซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 71 และ 29 ของการใช้จ่ายตามลำดับ โดยอุตสาหกรรมประเภทนี้เป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็ก จึงมีการจ้างงานในพื้นที่ใกล้เคียงที่ตั้งโรงงานเท่านั้น

สำหรับการใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภค ทั้งหมดจะอยู่ในพื้นที่ที่เป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม คือ พื้นที่เมืองในอำเภอเมืองสมุทรสาคร

การใช้จ่ายเพื่อการขนส่งส่วนใหญ่จะเป็นการนำเข้าวัสดุจำพวกไม้จากต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 58 รองลงมาคือ พื้นที่ปริมาณพล คิดเป็นร้อยละ 23 ของการใช้จ่ายทั้งหมด โดยมีการใช้จ่ายที่เหลือในพื้นที่อื่น ๆ เพียงเล็กน้อย

และสำหรับการใช้จ่ายอื่นๆ ที่อุตสาหกรรมประเภทนี้ใช้จ่ายเป็นส่วนใหญ่ คือ ค่าภาษีอากรต่างๆ ซึ่งมีการใช้จ่ายในพื้นที่เมืองในอำเภอเมือง และกรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 68 และ 32 ตามลำดับ

โดยรายจ่ายทั้งหมดของอุตสาหกรรมต่อและซ่อมแซมเรือตัวอย่างทั้งหมด จะมีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นประมาณเดือนละ 2,701,520 บาท และเมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่กับการใช้จ่ายแต่ละประเภทที่สำคัญ คือ การที่อุตสาหกรรมต่อและซ่อมแซมเรือ มีการใช้จ่ายเพื่อซื้อวัสดุและการขนส่งจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก เนื่องมาจากวัสดุที่สำคัญ ได้แก่ ไม้ ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยมีวัสดุบางส่วนมาจากจังหวัดใกล้เคียง ซึ่งแตกต่างจากอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

กับการประมงประเภทอื่น ๆ ที่วัดดูดิบและการใช้จ่ายด้านอื่น ๆ โดยมากจะเกิดขึ้นในพื้นที่ตั้งของอุตสาหกรรม

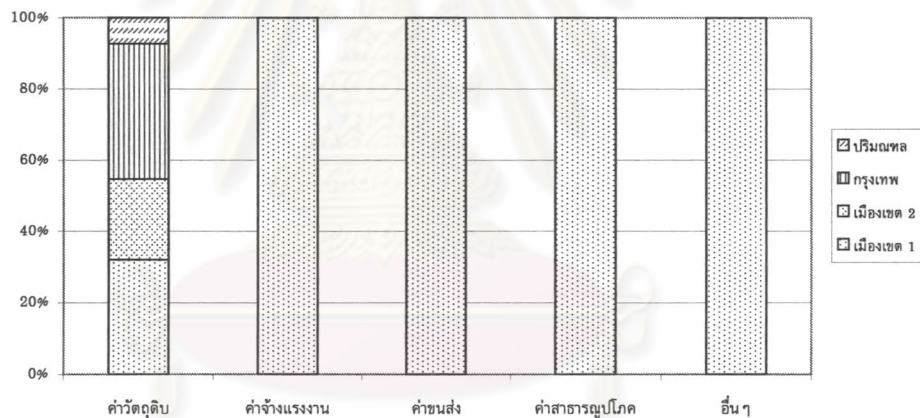
6) อุตสาหกรรมน้ำแข็ง

ตาราง 5.6 แสดงค่าใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมน้ำแข็ง

พื้นที่ใช้จ่าย	สัดส่วน	เมืองเขต 1	เมืองเขต 2	กรุงเทพ	ปริมณฑล
ค่าวัตถุดิบ	19.21	0.32	0.23	0.38	0.07
ค่าจ้างแรงงาน	14.63	1.00			
ค่าขนส่ง	3.41	1.00			
ค่าสาธารณูปโภค	61.01	1.00			
อื่น ๆ	1.74	1.00			
รวม	100.00				

ที่มา : จากการสัมภาษณ์ ปี 2545

แผนภูมิ 5.6 แสดงแบบแผนการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมน้ำแข็ง

จากการเก็บข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรมน้ำแข็งจำนวน 2 ตัวอย่าง รายจ่ายที่มีสัดส่วนสูงสุดของอุตสาหกรรม คือ ค่าใช้จ่ายเพื่อสาธารณูปโภค คิดเป็นร้อยละ 61.01 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมาได้แก่ ค่าใช้จ่ายเพื่อการซื้อวัตถุดิบและการจ้างแรงงาน ซึ่งมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 19.21 และ 14.63 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมดตามลำดับ โดยมีค่าใช้จ่ายที่เหลือเพียงเล็กน้อย

ในด้านการใช้จ่ายเพื่อสาธารณูปโภคที่เป็นค่าใช้จ่ายที่สูงสุด เนื่องมาจากอุตสาหกรรมประเภทนี้จะใช้ไฟฟ้าและน้ำประปาในกระบวนการผลิต โดยพื้นที่ที่มีการใช้จ่ายทั้งหมด คือ พื้นที่เมืองในเขตอำเภอเมือง

รองลงมาจึงเป็นการใช้จ่ายเพื่อวัตถุดิบ ซึ่งส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร พื้นที่เมืองในอำเภอเมือง และพื้นที่เมืองในอำเภออื่นๆ ได้แก่ อำเภอกระทุ่มแบนและอำเภอบ้านแพ้ว โดยคิดเป็นร้อยละ 38 32 และ 27 ของการใช้จ่ายทั้งหมดตามลำดับ ส่วนที่เหลือมาจากพื้นที่อื่นๆ เพียงเล็กน้อย

ในส่วนการใช้จ่ายเพื่อการจ้างแรงงานทั้งหมดจะอยู่ในพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองซึ่งเป็นแหล่งที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม เนื่องจากอุตสาหกรรมประเภทนี้เป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็กจึงมีการจ้างงานในพื้นที่ใกล้เคียงที่ตั้งโรงงานเท่านั้น

ด้านการใช้จ่ายเพื่อการขนส่ง มีการใช้จ่ายทั้งหมดในพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองสมุทรสาครเช่นเดียวกัน เนื่องจากอุตสาหกรรมประเภทนี้เป็นอุตสาหกรรมที่มีการกำหนดพื้นที่จำหน่ายที่แน่นอน ซึ่งในแต่ละโรงงานจะมีขอบเขตของตลาดไม่ซ้อนทับกัน โดยจะอยู่ใกล้บริเวณที่ตั้งของโรงงานเท่านั้น

สำหรับการใช้จ่ายอื่นๆ ที่อุตสาหกรรมประเภทนี้ใช้จ่ายเป็นส่วนใหญ่ คือ ค่าภาษีอากรและค่าธรรมเนียมต่างๆ ซึ่งมีการใช้จ่ายทั้งหมดในพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองสมุทรสาคร

โดยที่รายจ่ายทั้งหมดของอุตสาหกรรมน้ำแข็งตัวอย่าง จะมีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นประมาณเดือนละ 856,221 บาท และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่กับการใช้จ่ายแต่ละประเภทโดยสรุป พบว่า อุตสาหกรรมน้ำแข็งเป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็กที่มีการใช้จ่ายทั้งหมดใกล้เคียงพื้นที่ตั้งโรงงาน คือ ค่าใช้จ่ายทุกประเภทจะกระจายในพื้นที่เมืองในเขตอำเภอเมืองทั้งหมด ยกเว้นค่าวัตถุดิบบางส่วนที่ต้องนำเข้ามาจากจังหวัดใกล้เคียง

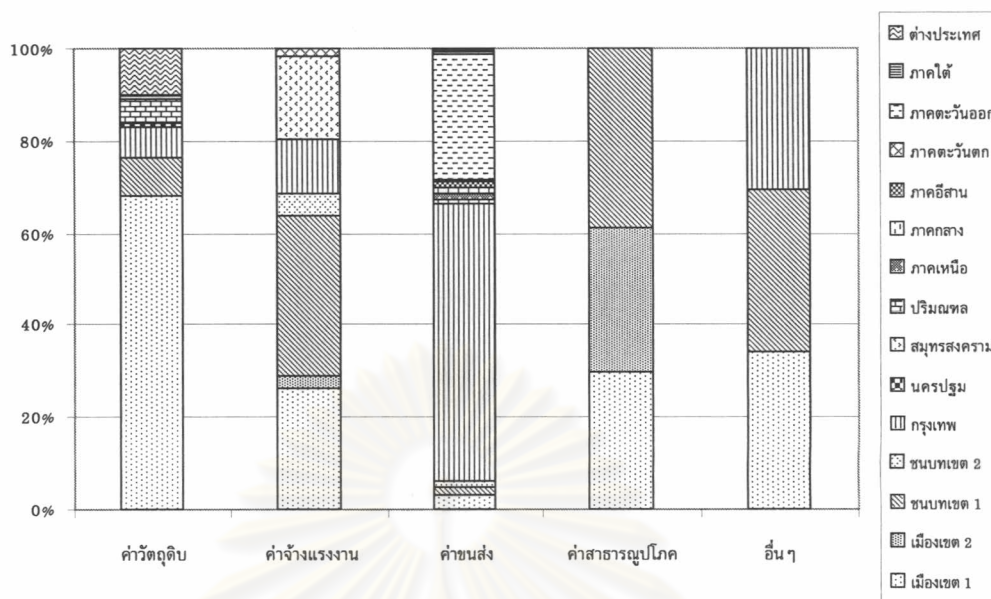
7) อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการประมงทั้งหมด

ตาราง 5.7 แสดงค่าใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการประมงทั้งหมดในจังหวัดสมุทรสาคร

พื้นที่ใช้จ่าย	สัดส่วน	เมือง		ชนบท		กรุงเทพ	นครปฐม	สมุทรสงคราม	ปริมณฑล	เหนือ	กลาง	อีสาน	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้	ต่างประเทศ
		เขต 1	เขต 2	เขต 1	เขต 2											
ค่าวัตถุดิบ	77.07	0.68	0.00	0.08		0.07	0.01		0.05						0.01	0.10
ค่าจ้างแรงงาน	9.92	0.26	0.03	0.35	0.05	0.12	0.00	0.18					0.02			
ค่าขนส่ง	7.78	0.03	0.00	0.02	0.01	0.60	0.00		0.01	0.01	0.01	0.01	0.00	0.27	0.01	
ค่าสาธารณูปโภค	3.34	0.30		0.70												
อื่นๆ	1.90	0.34		0.35		0.31										
รวม	100.00															

ที่มา : จากการสัมภาษณ์ ปี 2545

แผนภูมิ 5.7 แบบแผนการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมงทั้งหมด

โดยสรุป จากการศึกษาและการเก็บข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมงรวมทุกประเภทในจังหวัดสมุทรสาครจำนวน 20 ตัวอย่าง โดยมีการกระจายประเภทอุตสาหกรรม ขนาดอุตสาหกรรม และที่ตั้งของอุตสาหกรรม ใช้จ่ายที่สำคัญ ได้แก่ ค่าวัตถุดิบ คิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 77.07 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมาได้แก่รายจ่ายเพื่อการจ้างแรงงาน ค่าขนส่ง ค่าสาธารณูปโภค และค่าใช้จ่ายอื่นๆ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 9.92 7.78 3.34 และ 1.90 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมดตามลำดับ

โดยลักษณะร่วมกันของในแต่ละอุตสาหกรรมจะมีการใช้จ่ายส่วนใหญ่เพื่อการซื้อวัตถุดิบ ซึ่งจะใช้จ่ายในพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองสมุทรสาครถึงร้อยละ 68 เนื่องจากจากวัตถุดิบส่วนใหญ่เป็นวัตถุดิบด้านการประมงที่ได้จากสะพานปลาในเขตเทศบาลนครสมุทรสาคร โดยมีวัตถุดิบบางส่วนนำเข้ามาจากต่างประเทศ และบางส่วนมาจากพื้นที่ชนบทในอำเภอเมืองสมุทรสาคร คิดเป็นร้อยละ 10 และ 8 ของการใช้จ่ายทั้งหมดตามลำดับ ในส่วนค่าใช้จ่ายที่เหลือจะเกิดขึ้นในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปริมณฑล และในพื้นที่อื่นๆ เพียงเล็กน้อย

ด้านการใช้จ่ายเพื่อการจ้างแรงงาน โดยส่วนใหญ่จะอยู่ในพื้นที่ชนบทและพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองสมุทรสาครซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 35 และ 26 ของการใช้จ่ายทั้งหมดตามลำดับ นอกจากนี้ค่าใช้จ่ายยังเกิดขึ้นในพื้นที่ใกล้เคียง คือ สมุทรสงคราม และกรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 18 และ 12 ของการใช้จ่ายทั้งหมดตามลำดับ โดยที่เหลือจะอยู่ในพื้นที่อื่นๆ เพียงเล็กน้อย

การใช้จ่ายเพื่อการขนส่ง เป็นการขนส่งเพื่อการจัดซื้อวัตถุดิบและการส่งขายผลผลิต ส่วนใหญ่มีการใช้จ่ายในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ภาคตะวันออก คิดเป็นร้อยละ 60 และ 27 ของการใช้จ่ายทั้งหมดตามลำดับ โดยกรุงเทพมหานครมีบทบาทเป็นศูนย์กลางสินค้าเพื่อกระจายสู่ภูมิภาคต่างๆ ในขณะที่ภาคตะวันออกเป็นที่ตั้งของท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบังที่ใช้ในการขนส่งไปยังต่างประเทศที่สำคัญ โดยที่เหลือจะมีการใช้จ่ายที่กระจายในหลายพื้นที่ทั่วประเทศ

สำหรับค่าสาธารณูปโภคที่มีการใช้จ่ายนั้น ส่วนใหญ่จะอยู่ในพื้นที่ที่เป็นที่ตั้งของอุตสาหกรรม คือ พื้นที่ชนบทและพื้นที่เมืองในอำเภอเมือง คิดเป็นร้อยละ 70 และ 30 ของการใช้จ่ายตามลำดับ

โดยที่การใช้จ่ายอื่น ๆ ที่อุตสาหกรรมประเภทนี้ใช้จ่ายเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ ค่าสวัสดิการลูกจ้าง ค่าประกันภัย ค่ารักษาความปลอดภัยและค่าภาษีอากรต่าง ๆ ซึ่งมีการใช้จ่ายทั้งหมดในพื้นที่ชนบทและพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองสมุทรสาคร รวมถึงกรุงเทพมหานคร โดยคิดเป็นร้อยละ 35 34 และ 31 ของค่าใช้จ่าย ทั้งหมดตามลำดับ

จะเห็นได้ว่าอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการประมงในจังหวัดสมุทรสาครเป็นอุตสาหกรรมที่มีรายจ่ายสูง โดยเมื่อรวมรายจ่ายทั้งหมดของอุตสาหกรรมทุกประเภท จะมีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นถึงประมาณเดือนละ 505,531,286 บาท โดยเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของพื้นที่กับรายจ่ายแต่ละประเภทโดยสรุป พบว่า ค่าใช้จ่ายด้านวัตถุดิบ ค่าแรงงาน ค่าสาธารณูปโภค และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ จะมีการใช้จ่ายในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครและพื้นที่ใกล้เคียงเท่านั้น ส่วนค่าขนส่งจะมีการใช้จ่ายกระจายทุกพื้นที่ทั่วประเทศและในต่างประเทศบางส่วน (แผนที่ 5.1)

5.1.2 การใช้จ่ายของคณงานในโรงงานอุตสาหกรรม

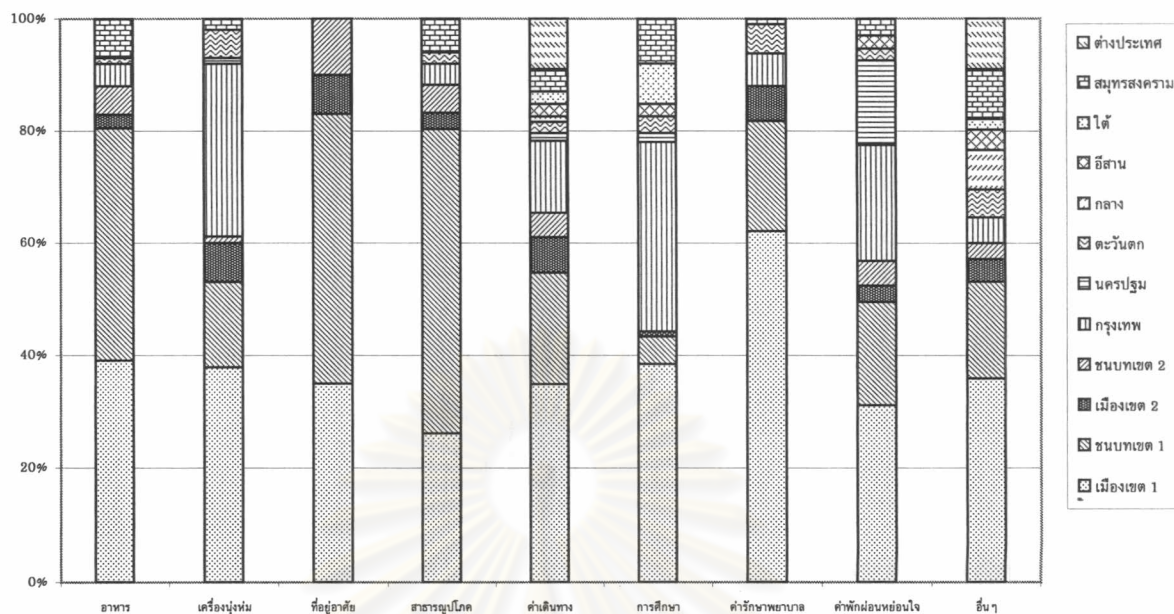
ในส่วนนี้จะพิจารณาลักษณะการใช้จ่ายของคณงานที่เดินทางเข้ามาทำงานในแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรสาคร คณงานจะได้รับผลกระทบทางตรงในรูปของเงินเดือนและค่าจ้างจากโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งคณงานจะนำรายได้ที่ได้รับมาใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการต่างๆทั้งในพื้นที่เมืองและชนบท การใช้จ่ายของคณงานที่เกิดขึ้นจะเป็นรายได้ของประชาชนในพื้นที่ต่อไป โดยการใช้จ่ายของคณงานจะก่อให้เกิดรายได้ในพื้นที่ต่างๆ ทั้งในพื้นที่เมืองและชนบท ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 5.8 ค่าใช้จ่ายของคณงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการประมง

พื้นที่ใช้จ่าย	สัดส่วน	เมือง		ชนบท		กรุงเทพ	นครปฐม	สมุทรสงคราม	ตะวันตก	กลาง	อีสาน	ใต้	ต่างประเทศ
		เขต 1	เขต 2	เขต 1	เขต 2								
อาหาร	40.06	0.39	0.03	0.41	0.05	0.04		0.07	0.01				
เครื่องนุ่งห่ม	4.75	0.38	0.07	0.15	0.01	0.31	0.01	0.02	0.05				
ที่อยู่อาศัย	3.82	0.35	0.07	0.48	0.10								
สาธารณูปโภค	10.11	0.26	0.03	0.54	0.05	0.04		0.06	0.02				
การเดินทาง	9.15	0.35	0.06	0.20	0.04	0.13	0.01	0.04	0.02	0.01	0.02	0.02	0.09
การศึกษา	7.98	0.38	0.01	0.05		0.34	0.01	0.08	0.03		0.02	0.07	
รักษาพยาบาล	0.45	0.62	0.06	0.20		0.06		0.01	0.05				
พักผ่อนหย่อนใจ	4.32	0.31	0.03	0.18	0.04	0.21	0.15	0.03	0.02		0.02		
อื่น ๆ	19.36	0.36	0.04	0.17	0.03	0.05		0.09	0.05	0.07	0.04	0.02	0.09
รวม	100.00												

ที่มา : จากการสัมภาษณ์ ปี 2545

แผนภูมิ 5.8 แสดงแบบแผนการใช้จ่ายของคณงานโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมง

ในการศึกษาได้ทำการเก็บข้อมูลคณงานในโรงงานอุตสาหกรรม พบว่า มีการใช้จ่ายเพื่อซื้ออาหารสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 40.06 ของการใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ค่าสาธารณูปโภค ค่าเดินทาง ค่าการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 19.36 10.11 9.15 และ 7.98 ตามลำดับ โดยค่าใช้จ่ายที่เหลือคือ ค่าเครื่องนุ่งห่ม ค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าที่อยู่อาศัย และค่ารักษาพยาบาล มีการใช้จ่ายน้อยกว่าร้อยละ 5 ของการใช้จ่ายทั้งหมด

เมื่อทำการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่กับการใช้จ่ายแต่ละประเภท พบว่า คณงานมีการใช้จ่ายเพื่อซื้ออาหารในชีวิตประจำวันบริเวณใกล้เคียงที่พักอาศัย 3 อันดับแรก คือ พื้นที่ชนบทในอำเภอเมือง พื้นที่เมืองในอำเภอเมือง และจังหวัดสมุทรสงคราม คิดเป็นร้อยละ 41 39 และ 7 ตามลำดับ โดยใช้จ่ายในพื้นที่อื่นๆ เพียงเล็กน้อย

ด้านการใช้จ่ายอื่นๆ มีการใช้จ่ายมากในพื้นที่เมือง พื้นที่ชนบทในเขตอำเภอเมือง และจังหวัดสมุทรสงครามเช่นเดียวกัน โดยคิดเป็นร้อยละ 36 17 และ 9 ซึ่งส่วนมากเป็นการใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการ ค่าโทรศัพท์มือถือ และค่าภาษีอากรต่างๆ นอกจากนี้ยังมีการใช้จ่ายในต่างประเทศ (พม่า) ร้อยละ 9 เป็นการส่งเงินเพื่อเป็นค่าอุปการะบิดามารดาและบุตร โดยการใช้จ่ายที่เหลือจะมีการกระจายในหลายพื้นที่

การใช้จ่ายค่าสาธารณูปโภค จะเกิดขึ้นมากในพื้นที่ชนบทและพื้นที่เมืองในอำเภอเมือง คิดเป็นร้อยละ 54 และ 26 ของการใช้จ่ายทั้งหมด เนื่องจากเป็นแหล่งที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมที่มีคณงานอาศัยอยู่จำนวนมาก โดยที่เหลือเป็นการใช้จ่ายในพื้นที่อื่นๆที่มีคณงานอาศัยอยู่

สำหรับการใช้จ่ายเพื่อการเดินทาง จะใช้จ่ายมากในพื้นที่เมืองและพื้นที่ชนบทในอำเภอเมือง รวมถึงกรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 35 20 และ 13 ของการใช้จ่ายทั้งหมด โดยการใช้จ่ายที่เหลือมีการกระจายในหลายพื้นที่ ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปต่างประเทศ (พม่า) ของคณงานต่างดาว

การใช้จ่ายเพื่อการศึกษา จะใช้จ่ายมากในพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีสถาบันการศึกษาทั้งของภาครัฐและเอกชนที่มีชื่อเสียงหลายแห่งในทุกระดับ คิดเป็นร้อยละ 38 รองลงมา ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ซึ่งส่วนใหญ่จะรองรับในระดับอุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 34

สำหรับการใช้จ่ายของคณงานในด้านอื่น คือ ค่าเครื่องนุ่งห่ม ค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าที่อยู่อาศัย และค่ารักษาพยาบาล จะมีการใช้จ่ายมากในพื้นที่เมืองและพื้นที่ชนบทในอำเภอเมืองสมุทรสาคร รวมถึงการใช้จ่ายบางส่วนจะเกิดในพื้นที่ใกล้เคียงเช่นกรุงเทพมหานครที่สามารถตอบสนองความต้องการด้านสินค้าและบริการที่มีความหลากหลายมากกว่าพื้นที่ต่าง ๆ ในจังหวัด (แผนที่ 5.2)

5.1.3 การใช้จ่ายของผู้อยู่อาศัยในเมือง

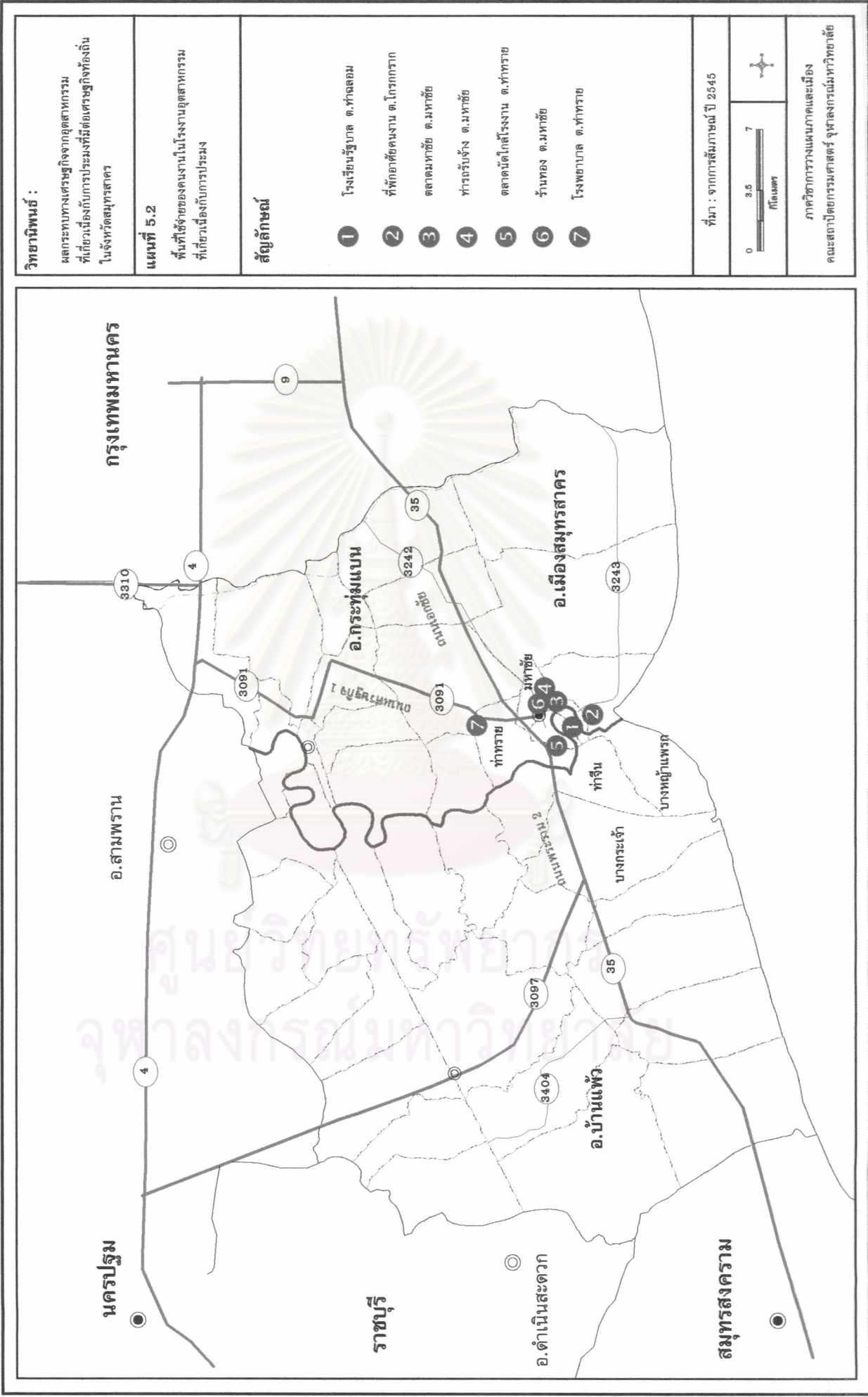
ในส่วนนี้จะพิจารณาลักษณะการใช้จ่ายของผู้อยู่อาศัยในเมือง โดยจะพิจารณาการใช้จ่ายของชาวเมืองในแต่ละพื้นที่ ได้แก่ ชาวเมืองเขต1 (ชาวเมืองที่อาศัยอยู่ในอำเภอที่เป็นแหล่งที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม คือ อำเภอเมืองสมุทรสาคร) และชาวเมืองเขต2 (ชาวเมืองที่อาศัยอยู่ในอำเภออื่น ๆ ที่ไม่ได้เป็นแหล่งที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม คือ อำเภอกระทุ่มแบนและอำเภอบ้านแพ้ว) การแยกพิจารณาในแต่ละพื้นที่จะสามารถเปรียบเทียบลักษณะความเชื่อมโยงของชาวเมืองในแต่ละเมืองของแต่ละเขตพื้นที่กับพื้นที่ต่าง ๆ ในรูปของปริมาณการใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการที่แสดงผลในรูปตัวเลขสัดส่วนได้

1) การใช้จ่ายของชาวเมืองเขต1

ตาราง 5.9 ค่าใช้จ่ายของชาวเมืองเขต1

พื้นที่ใช้จ่าย	สัดส่วน	เมือง		ชนบท		กรุงเทพ	สมุทรสงคราม	กลาง	ตะวันตก
		เขต 1	เขต 2	เขต 1	เขต 2				
อาหาร	35.88	0.55	0.01	0.24	0.10	0.08	0.02		
เครื่องนุ่งห่ม	5.11	0.57		0.18		0.25			
ที่อยู่อาศัย	2.28	1.00							
สาธารณูปโภค	12.39	1.00							
การเดินทาง	8.13	0.27	0.19	0.04	0.14	0.34	0.02		
การศึกษา	7.41	0.47	0.12			0.41			
รักษาพยาบาล	1.57	0.87	0.06			0.07			
พักผ่อนหย่อนใจ	4.48	0.32				0.34	0.20	0.05	0.09
อื่นๆ	22.75	0.51		0.17	0.16	0.10		0.05	
รวม	100.00								

ที่มา : จากการสัมภาษณ์ ปี 2545

วิทยานิพนธ์ :

ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากอุตสาหกรรม
ที่เกี่ยวข้องกับการประมงที่มีต่อเศรษฐกิจท้องถิ่น
ในจังหวัดสมุทรสาคร

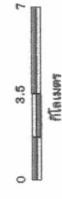
แผนที่ 5.2

พื้นที่วิจัยของดงงานในโรงงานอุตสาหกรรม
ที่เกี่ยวข้องกับการประมง

สัญลักษณ์

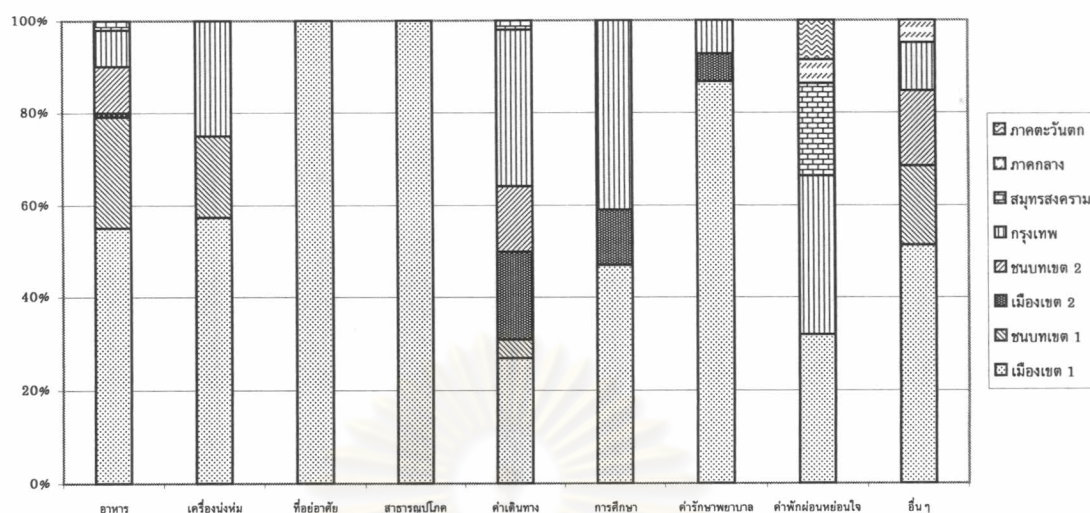
- 1 โรงเรือนรัฐบาล ต.ท่าดลอม
- 2 ที่พักอาศัยคนงาน ต.โคกจรูญ
- 3 ตลาดมหาชัย ต.มหาชัย
- 4 ท่าเรือรับจ้าง ต.มหาชัย
- 5 ตลาดนัดโคกจรูญ ต.ท่าทราย
- 6 บ้านทอง ต.มหาชัย
- 7 โรงพยาบาล ต.ท่าทราย

ที่มา : จากการสัมภาษณ์ ปี 2545

ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิ 5.9 แสดงแบบแผนการใช้จ่ายของชาวเมืองเขต 1

จากการเก็บข้อมูลชาวเมืองในอำเภอเมือง พบว่ามีการใช้จ่ายเพื่อซื้ออาหารสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 35.88 ของการใช้จ่าย รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ค่าสาธารณูปโภค ค่าเดินทาง ค่าการศึกษา ค่าเครื่องนุ่งห่ม คิดเป็นร้อยละ 22.75 12.39 8.13 7.41 และ 5.11 ตามลำดับ โดยค่าใช้จ่ายที่เหลือคือค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าที่อยู่อาศัย และค่ารักษาพยาบาล มีการใช้จ่ายน้อยกว่าร้อยละ 5 ของการใช้จ่ายทั้งหมด

และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่กับการใช้จ่ายแต่ละประเภทพบว่า ชาวเมืองในอำเภอเมืองมีการใช้จ่ายเพื่อซื้ออาหารในบริเวณใกล้เคียงที่พักอาศัย 3 อันดับแรก ในพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองของตนเอง พื้นที่ชนบทในอำเภอเมือง และพื้นที่ชนบทในอำเภอกระทุ่มแบน และอำเภอบ้านแพ้ว คิดเป็นร้อยละ 55 24 และ 10 ตามลำดับโดยใช้จ่ายในพื้นที่อื่นๆ เพียงเล็กน้อย

ด้านการใช้จ่ายอื่นๆ จะมีการใช้จ่ายมากในพื้นที่เมืองและพื้นที่ชนบทในอำเภอเมือง รวมถึงพื้นที่ชนบทของอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้วเช่นเดียวกับการใช้จ่ายเพื่อค่าอาหาร โดยคิดเป็นร้อยละ 51 17 และ 16 ส่วนมากการใช้จ่ายอื่นๆที่เกิดขึ้นเป็นการใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการ ค่าอุปการะบิดามารดาและบุตร ค่าโทรศัพท์มือถือ ค่าซ่อมแซมรถ และค่าภาษีอากรต่างๆ โดยค่าใช้จ่ายที่เหลือมีการกระจายในหลายพื้นที่

สำหรับการใช้จ่ายค่าสาธารณูปโภค จะมีการใช้จ่ายทั้งหมดในพื้นที่เมืองในอำเภอเมือง ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของคนในพื้นที่นั่นเอง

การใช้จ่ายเพื่อการเดินทาง จะมีการใช้จ่ายมากในพื้นที่ใกล้เคียงดังเช่นกรุงเทพมหานคร รองลงมาคือ พื้นที่เมืองในอำเภอเมือง และพื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว คิดเป็นร้อยละ 34 27 และ 19 ของการใช้จ่ายทั้งหมด

ด้านการใช้จ่ายเพื่อการศึกษา จะใช้จ่ายมากในพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 47 ซึ่งในพื้นที่จะมีสถาบันการศึกษาหลายระดับทั้งของภาครัฐและเอกชนจำนวนมาก รองลงมา คือ กรุงเทพมหานคร และพื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและอำเภอบ้านแพ้ว คิดเป็นร้อยละ 41 และ 12 ของการใช้จ่ายทั้งหมด

ในส่วนของการใช้จ่ายค่าเครื่องนุ่งห่ม จะใช้จ่ายมากในพื้นที่เมืองในอำเภอเมือง บริเวณตลาดมหาชัย มีบางส่วนจะซื้อในห้างสรรพสินค้าในพื้นที่กรุงเทพมหานครที่มีความทันสมัยมากกว่า และนอกจากนี้ก็จะซื้อในพื้นที่ชนบทในเขตอำเภอเมืองที่เป็นที่ตั้งของห้างโลตัสสาขามหาชัย โดยคิดเป็นร้อยละ 57 25 และ 18 ของการใช้จ่ายทั้งหมด

สำหรับการใช้จ่ายนอกจากนี้ ได้แก่ ค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าที่อยู่อาศัย และค่ารักษาพยาบาล จะมีการใช้จ่ายมากในพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองที่ประชากรอาศัยอยู่ นอกจากนี้จะมีการใช้จ่ายในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และพื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว ซึ่งเป็นชุมชนที่สามารถตอบสนองด้านสินค้าและบริการที่แตกต่างออกไป (แผนที่ 5.3)

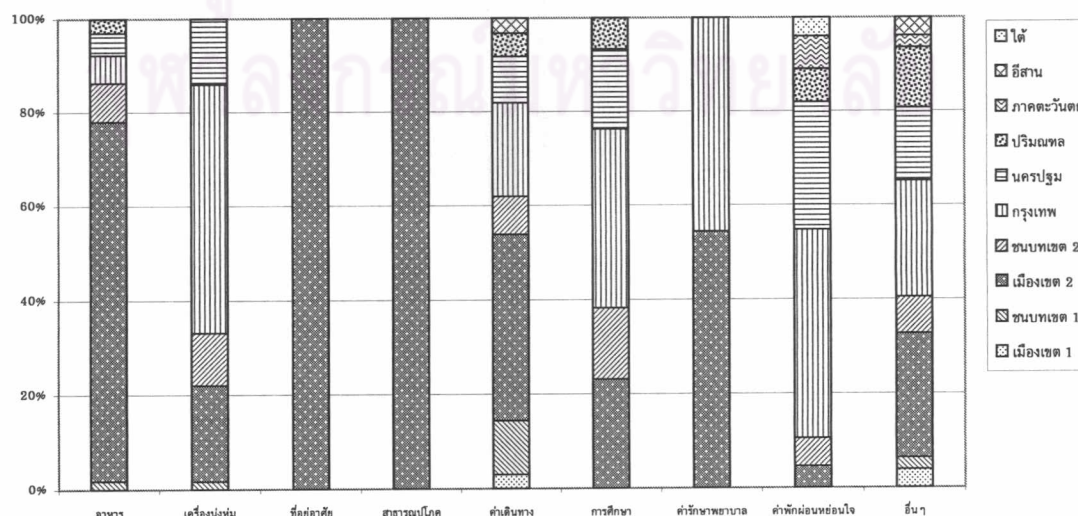
2) การใช้จ่ายของชาวเมืองเขต 2

ตาราง 5.10 ค่าใช้จ่ายของชาวเมืองเขต 2

พื้นที่ใช้จ่าย	สัดส่วน	เมือง		ชนบท		กรุงเทพ	นครปฐม	ปริมณฑล	ตะวันตก	อีสาน	ใต้
		เขต 1	เขต 2	เขต 1	เขต 2						
อาหาร	33.75		0.76	0.02	0.08	0.06	0.05	0.03			
เครื่องนุ่งห่ม	6.28		0.20	0.02	0.11	0.53	0.14				
ที่อยู่อาศัย	2.33		1.00								
สาธารณูปโภค	12.21		1.00								
การเดินทาง	7.87	0.03	0.39	0.11	0.08	0.20	0.10	0.05		0.03	
การศึกษา	8.99		0.23		0.15	0.38	0.17	0.07			
รักษาพยาบาล	1.89		0.54			0.46					
พักผ่อนหย่อนใจ	4.35		0.05		0.06	0.44	0.27	0.07	0.07		0.04
อื่นๆ	22.32	0.04	0.26	0.03	0.08	0.25	0.15	0.13	0.03	0.04	
รวม	100.00										

ที่มา : จากการสัมภาษณ์ ปี 2545

แผนภูมิ 5.10 แสดงแบบแผนการใช้จ่ายของชาวเมืองเขต 2

ในส่วนของการเก็บข้อมูลชาวเมืองในพื้นที่เมืองของอำเภอกระทุ่มแบนและอำเภอบ้านแพ้ว พบว่า มีการใช้จ่ายเพื่อซื้ออาหารสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 33.75 ของการใช้จ่าย รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ค่าสาธารณูปโภค ค่าเดินทาง ค่าการศึกษา ค่าเครื่องนุ่งห่ม คิดเป็นร้อยละ 22.32 12.21 8.99 7.87 และ 6.28 ตามลำดับ โดยค่าใช้จ่ายที่เหลือคือค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าที่อยู่อาศัย และค่ารักษาพยาบาล มีการใช้จ่ายน้อยกว่าร้อยละ 5 ของการใช้จ่ายทั้งหมด

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่กับการใช้จ่ายแต่ละประเภท พบว่า ชาวเมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้วมีการใช้จ่ายเพื่อซื้ออาหารในบริเวณใกล้เคียงที่พักอาศัย 3 อันดับแรก คือ พื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้วของตนเอง นอกจากนี้จะมีการใช้จ่ายในพื้นที่ชนบทในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว และพื้นที่ใกล้เคียงดังเช่นกรุงเทพมหานคร ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 76 8 และ 6 ตามลำดับ โดยมีการใช้จ่ายในส่วนนี้จะเกิดขึ้นพื้นที่อื่น ๆ เพียงเล็กน้อย

ด้านการใช้จ่ายอื่น ๆ มีการใช้จ่ายสูงสุดในพื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้วของตนเองเช่นกัน นอกจากนี้ยังมีการใช้จ่ายในพื้นที่ที่มีลำดับศักยภาพการให้บริการที่สูงกว่า ดังเช่นกรุงเทพมหานคร รวมถึงจังหวัดนครปฐม โดยคิดเป็นร้อยละ 26 25 และ 15 ตามลำดับ ส่วนมากเป็นการใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการ ค่าอุปการะบิดามารดาและบุตร ค่าโทรศัพท์มือถือ และค่าภาษีอากรต่าง ๆ โดยมีการใช้จ่ายที่เหลือมีการกระจายในหลายพื้นที่

ในส่วนการใช้จ่ายค่าสาธารณูปโภค จะมีการใช้จ่ายทั้งหมดในพื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและอำเภอบ้านแพ้ว ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของประชาชน

การใช้จ่ายเพื่อการศึกษา จะใช้จ่ายมากในกรุงเทพมหานคร เนื่องจากมีพื้นที่ใกล้เคียง การเดินทางสะดวก และมีสถานบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนในหลายระดับให้บริการ ซึ่งบางส่วนจะรับบริการในพื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้วของตนเอง และนอกจากนี้ยังมีบางส่วนรับบริการในนครปฐม ที่มีสถาบันที่มีชื่อเสียง เช่น ยอเซฟอปลั้มท์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นต้น โดยคิดเป็นร้อยละ 38 23 และ 17 ของการใช้จ่ายทั้งหมดตามลำดับ ที่เหลือมีการกระจายในหลายพื้นที่

สำหรับการใช้จ่ายเพื่อการเดินทาง เกิดขึ้นสูงสุดในพื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้วของตนเอง นอกจากนี้จะเกิดขึ้นในพื้นที่ใกล้เคียงที่ประชาชนในพื้นที่เข้าไปรับบริการดังเช่นกรุงเทพมหานคร และพื้นที่ชนบทในอำเภอเมือง คิดเป็นร้อยละ 39 20 และ 11 ของการใช้จ่ายทั้งหมดตามลำดับ โดยมีการใช้จ่ายที่เหลือมีการกระจายในหลายพื้นที่

การใช้จ่ายค่าเครื่องนุ่งห่ม โดยมากใช้จ่ายในพื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้วของตนเอง โดยประชาชนที่มีกำลังซื้อสูงบางส่วนจะซื้อเสื้อผ้าแฟชั่นตามห้างสรรพสินค้าในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดนครปฐม คิดเป็นร้อยละ 53 20 และ 14 ของการใช้จ่ายทั้งหมด

โดยในส่วนของการใช้จ่ายที่เหลือ คือ ค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าที่อยู่อาศัย และค่ารักษาพยาบาล จะมีการใช้จ่ายมากในพื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้วของตนเอง และบางส่วนจะรับบริการจากกรุงเทพมหานครที่อยู่ใกล้เคียงและมีลำดับศักยภาพการให้บริการที่สูงกว่า (แผนที่ 5.4)

5.1.4 การใช้จ่ายของผู้อยู่อาศัยในชนบท

ในส่วนนี้จะพิจารณาลักษณะการใช้จ่ายของผู้อยู่อาศัยในชนบท โดยจะพิจารณาการใช้จ่ายของชาวชนบทในแต่ละพื้นที่ ได้แก่ ชาวชนบทเขต 1 (ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในอำเภอที่เป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม คือ อำเภอเมือง) และชาวชนบทเขต 2 (ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในอำเภอที่ไม่ใช่ที่ตั้งของอุตสาหกรรม คือ อำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว) การแยกพิจารณาในแต่ละพื้นที่จะสามารถเปรียบเทียบลักษณะความเชื่อมโยงของชาวชนบทในแต่ละพื้นที่กับพื้นที่ต่างๆ ในรูปของปริมาณการใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการที่แสดงผลในรูปตัวเลขสัดส่วนได้

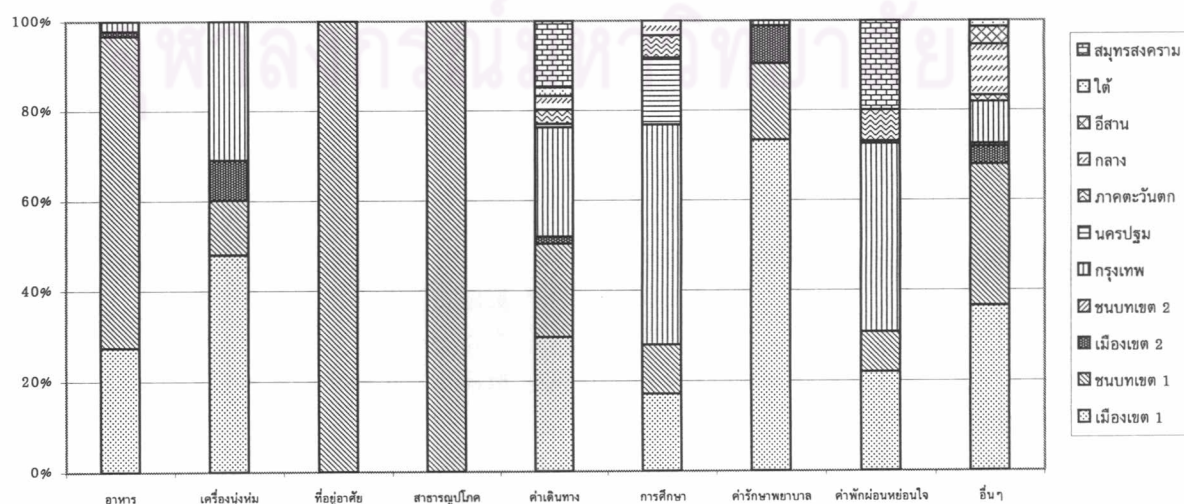
1) การใช้จ่ายของชาวชนบทเขต 1

ตาราง 5.11 ค่าใช้จ่ายของชาวชนบทเขต 1

พื้นที่ใช้จ่าย	สัดส่วน	เมือง		ชนบท		กรุงเทพ	นครปฐม	สมุทรสงคราม	ตะวันตก	กลาง	อีสาน	ใต้
		เขต 1	เขต 2	เขต 1	เขต 2							
อาหาร	34.38	0.27	0.01	0.69		0.02						
เครื่องนุ่งห่ม	5.33	0.48	0.09	0.12		0.31						
ที่อยู่อาศัย	0.38			1.00								
สาธารณูปโภค	6.87			1.00								
การเดินทาง	11.52	0.30	0.02	0.21		0.25	0.01	0.15	0.03	0.03		0.02
การศึกษา	7.57	0.17		0.11		0.49	0.15		0.05	0.03		
รักษาพยาบาล	1.01	0.73	0.08	0.17		0.01						
พักผ่อนหย่อนใจ	7.33	0.22		0.09		0.42	0.01	0.20	0.07			
อื่นๆ	25.61	0.36	0.04	0.31	0.01	0.09			0.01	0.11	0.04	0.01
รวม	100.00											

ที่มา : จากการสัมภาษณ์ ปี 2545

แผนภูมิ 5.11 แสดงแบบแผนการใช้จ่ายของชาวชนบทเขต 1

จากการเก็บข้อมูลชาวชนบทในพื้นที่ชนบทในอำเภอเมือง พบว่า ประชาชนในพื้นที่มีการใช้จ่ายเพื่อซื้ออาหารในชีวิตประจำวันสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 34.83 ของการใช้จ่าย รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ค่าเดินทาง ค่าการศึกษา ค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าสาธารณูปโภค และค่าเครื่องนุ่งห่ม คิดเป็นร้อยละ 25.61 11.52 7.57 7.33 6.87 และ 5.33 ตามลำดับ โดยค่าใช้จ่ายที่เหลือคือค่ารักษาพยาบาล และค่าที่อยู่อาศัย มีการใช้จ่ายน้อยกว่าร้อยละ 5 ของการใช้จ่ายทั้งหมด

เมื่อทำการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่กับการใช้จ่ายแต่ละประเภทพบว่า ชาวชนบทในอำเภอเมืองจะมีการใช้จ่ายเพื่อซื้ออาหารในบริเวณใกล้เคียงที่พักอาศัยตามตลาดหรือตลาดนัดในพื้นที่ชนบทในอำเภอเมืองของตนเอง โดยมีบางส่วนจะเข้าไปซื้ออาหารในพื้นที่เมืองในอำเภอเมือง คิดเป็นร้อยละ 69 และ 27 ตามลำดับ โดยจะมีการใช้จ่ายบางส่วนในพื้นที่อื่น ๆ

ในส่วนของการใช้จ่ายอื่นๆ โดยมากจะเกิดขึ้นในพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองมากกว่าพื้นที่ชนบทในอำเภอเมืองที่ประชาชนอาศัยอยู่ คิดเป็นร้อยละ 36 และ 31 ตามลำดับ เนื่องจากพื้นที่เมืองจะสามารถตอบสนองความต้องการด้านสินค้าและบริการที่หลากหลาย และมีกิจกรรมเฉพาะที่สามารถรับบริการได้ในพื้นที่เมืองเท่านั้น โดยค่าใช้จ่ายอื่นๆ ส่วนมากเป็นการใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการ ค่าอุปการะบิดามารดาและบุตร ค่าโทรศัพท์มือถือ และค่าภาษีอากรต่างๆ เป็นต้น

การใช้จ่ายเพื่อการเดินทาง จะมีการใช้จ่ายมากในพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองกรุงเทพมหานคร และพื้นที่ชนบทในอำเภอเมือง คิดเป็นร้อยละ 30 25 และ 21 ของการใช้จ่ายทั้งหมด โดยมีการใช้จ่ายในพื้นที่อื่น ๆ บางส่วน

ด้านการใช้จ่ายเพื่อการศึกษา โดยมากจะมีการใช้จ่ายในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นศูนย์รวมสถาบันการศึกษาหลายระดับทั้งของภาครัฐและเอกชนจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 49 โดยจะมีการใช้จ่ายในพื้นที่เมืองในอำเภอเมือง และจังหวัดนครปฐม คิดเป็นร้อยละ 17 และ 15 ตามลำดับ

สำหรับการใช้จ่ายเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ จะมีการใช้จ่ายส่วนใหญ่ในพื้นที่กรุงเทพมหานครตามห้างสรรพสินค้าต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 42 รองลงมาจะใช้จ่ายในพื้นที่เมืองในอำเภอเมือง และท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในจังหวัดสมุทรสงคราม

การใช้จ่ายค่าสาธารณูปโภค จะมีการใช้จ่ายทั้งหมดในพื้นที่ชนบทในอำเภอเมืองสมุทรสาคร ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของประชาชน

ในส่วน of ค่าเครื่องนุ่งห่ม จะมีการใช้จ่ายในพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองบริเวณตลาดมหาชัย คิดเป็นร้อยละ 57 มีบางส่วนจะซื้อในพื้นที่ชนบทในอำเภอเมือง ซึ่งเป็นที่ตั้งของห้างโลตัสหรือซื้อตามตลาดนัดใกล้บ้าน ในขณะที่บางส่วนจะซื้อเสื้อผ้าตามห้างสรรพสินค้าในกรุงเทพมหานคร

นอกจากนี้การใช้จ่ายที่เหลือ คือ ค่ารักษาพยาบาล และค่าที่อยู่อาศัย จะมีการใช้จ่ายมากในพื้นที่เมืองในอำเภอเมือง พื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว และกรุงเทพมหานคร (แผนที่ 5.3)

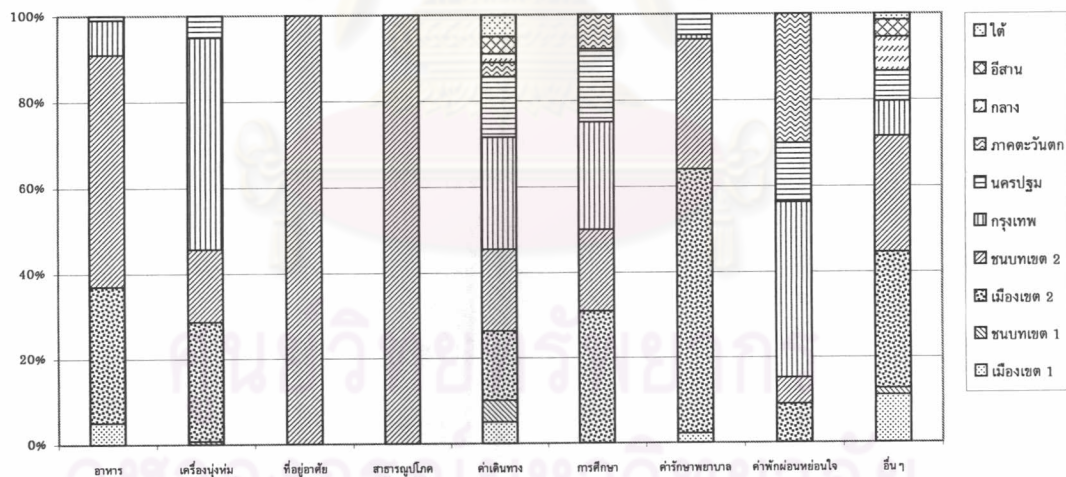
2) การใช้จ่ายของชาวชนบทเขต 2

ตาราง 5.12 ค่าใช้จ่ายของชาวชนบทเขต 2

พื้นที่ใช้จ่าย	สัดส่วน	เมือง		ชนบท		กรุงเทพ	นครปฐม	ตะวันตก	กลาง	อีสาน	ใต้
		เขต 1	เขต 2	เขต 1	เขต 2						
อาหาร	38.70	0.05	0.32		0.54	0.08	0.01				
เครื่องนุ่งห่ม	3.40		0.28	0.01	0.17	0.49	0.05				
ที่อยู่อาศัย	0.77				1.00						
สาธารณูปโภค	10.50				1.00						
การเดินทาง	12.16	0.05	0.16	0.05	0.19	0.26	0.14	0.03	0.02	0.04	0.05
การศึกษา	7.31		0.31		0.19	0.25	0.17	0.08			
รักษาพยาบาล	1.06	0.02	0.62		0.30	0.01	0.05				
พักผ่อนหย่อนใจ	3.45		0.09		0.06	0.41	0.14	0.30			
อื่นๆ	22.65	0.11	0.32	0.02	0.27	0.08	0.07		0.08	0.04	0.01
รวม	100.00										

ที่มา : จากการสัมภาษณ์ ปี 2545

แผนภูมิ 5.12 แสดงแบบแผนการใช้จ่ายของชาวชนบทเขต 2

ในการศึกษาได้ทำการเก็บข้อมูลชาวชนบทในพื้นที่ชนบทในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว พบว่า มีการใช้จ่ายเพื่อซื้ออาหารในชีวิตประจำวันสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 38.70 ของการใช้จ่าย รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ค่าเดินทาง ค่าสาธารณูปโภค และค่าการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 22.65 12.16 10.50 และ 7.31 ตามลำดับ โดยค่าใช้จ่ายที่เหลือที่มีการใช้จ่ายน้อยกว่าร้อยละ 5 ของการใช้จ่ายทั้งหมด ได้แก่ ค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาล และค่าที่อยู่อาศัย และเมื่อทำการพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่กับการใช้จ่ายแต่ละประเภท จะพบว่า ชาวชนบทในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว จะมีการใช้จ่ายเพื่อซื้ออาหารในบริเวณ

ใกล้เคียงที่พักอาศัย คือ จะซื้อจากตลาดหรือตลาดนัดในพื้นที่ชนบทในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้วของตนเอง โดยมีบางส่วนจะเข้าไปซื้ออาหารในเขตพื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว คิดเป็นร้อยละ 54 และ 32 ตามลำดับ ที่เหลือจะมีการใช้จ่ายในพื้นที่อื่น ๆ เพียงเล็กน้อย

ด้านการใช้จ่ายอื่นๆของประชาชน จะมีการใช้จ่ายส่วนมากในพื้นที่เมืองและพื้นที่ชนบทในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว คิดเป็นร้อยละ 32 และ 27 ตามลำดับ ส่วนมากเป็นการใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการ ค่าโทรศัพท์มือถือ และค่าภาษีอากรต่างๆ ที่ต้องเข้ารับบริการจากพื้นที่เมืองที่มีความซับซ้อนของกิจกรรมที่หลากหลายกว่าและมีความเฉพาะมากกว่า

การใช้จ่ายเพื่อการเดินทาง จะใช้จ่ายมากในกรุงเทพมหานคร พื้นที่ชนบทและพื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว คิดเป็นร้อยละ 26 16 และ 19 ของการใช้จ่ายทั้งหมด โดยที่เหลือจะมีการใช้จ่ายกระจายในหลายพื้นที่

สำหรับการใช้จ่ายค่าสาธารณูปโภคที่สำคัญ จะมีการใช้จ่ายทั้งหมดในพื้นที่ชนบทในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว ซึ่งเป็นพื้นที่อยู่อาศัยของประชาชน

ด้านการใช้จ่ายเพื่อการศึกษา จะใช้จ่ายมากในพื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว และกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะมีสถาบันการศึกษาหลายระดับทั้งของภาครัฐและเอกชนจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 31 และ 25 ตามลำดับ บางส่วนจะมีการใช้จ่ายในพื้นที่ชนบทในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว ในระดับประถมศึกษา หรือมัธยมศึกษาใกล้บ้าน คิดเป็นร้อยละ 19 ของการใช้จ่ายทั้งหมด

สำหรับการใช้จ่ายที่เหลือ ได้แก่ ค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาล และค่าที่อยู่อาศัย จะมีการใช้จ่ายมากในพื้นที่ชนบทและพื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว และกรุงเทพมหานคร ซึ่งประชาชนจะเข้ารับบริการในพื้นที่ที่แตกต่างกันไปตามลำดับศักยภาพการให้บริการของสินค้าและบริการ (แผนที่ 5.4)

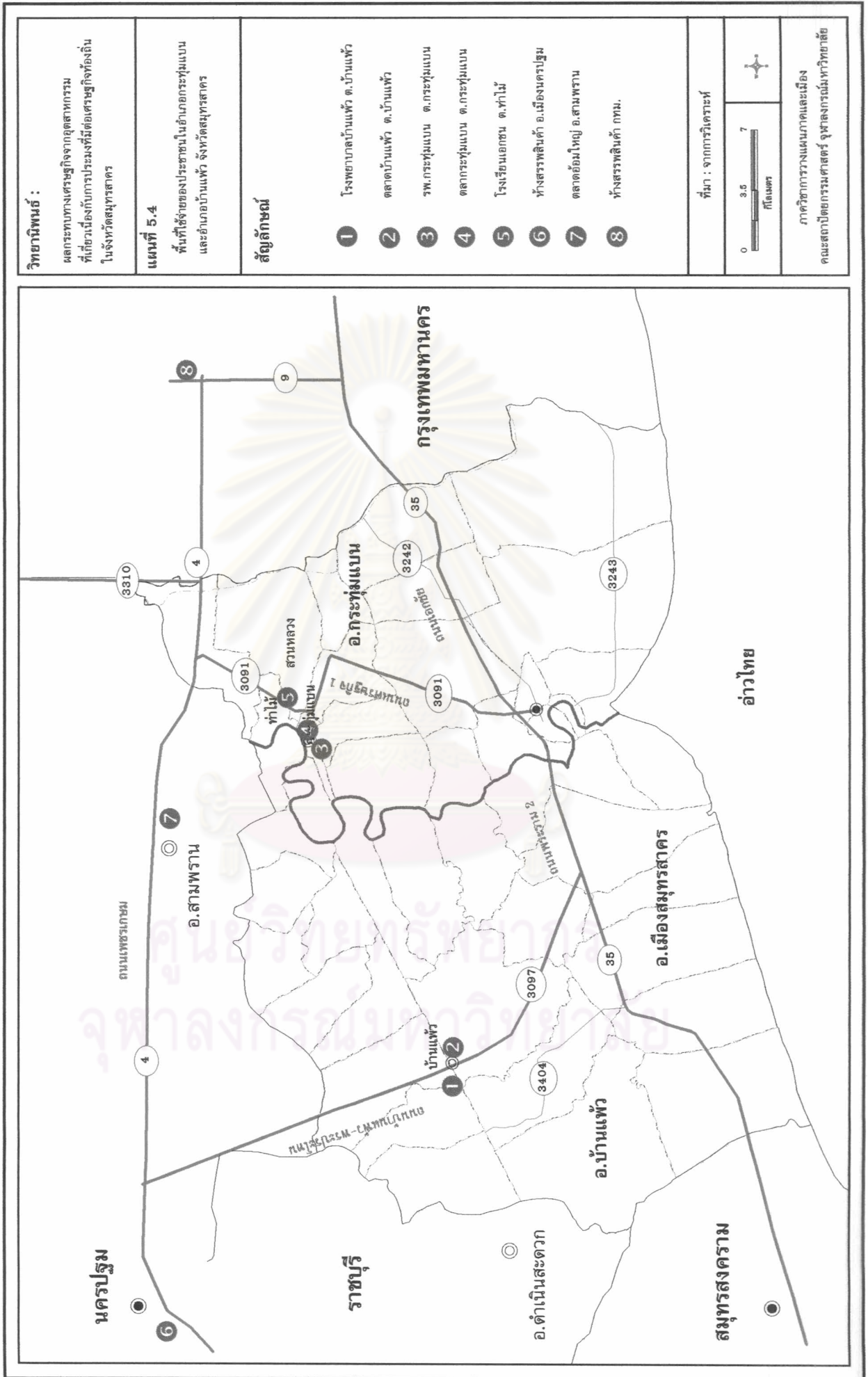
5.2 รายได้ที่เกิดจากการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรม คนงาน ชาวเมืองและชาวชนบทในจังหวัดสมุทรสาคร

หลังจากการศึกษาลักษณะความเชื่อมโยงระหว่างโรงงานอุตสาหกรรมกับพื้นที่ คนงานในโรงงานอุตสาหกรรม ชาวเมือง และชาวชนบท จากการใช้จ่ายในพื้นที่ต่างๆแล้ว ในส่วนนี้จะเป็นการนำความสัมพันธ์ดังกล่าวที่แสดงในรูปของสัดส่วนร้อยละมาคำนวณหาจำนวนเงินหรือรายได้ที่เกิดขึ้นแต่ละพื้นที่ โดยการนำ Matrix การใช้จ่ายแต่ละกลุ่มประชากรตัวอย่างไปคูณด้วยค่า Value Added Ratio จากตารางปัจจัยการผลิต-ผลผลิต ผลที่ได้คือรายได้ที่เกิดขึ้นในพื้นที่เมื่อแต่ละกลุ่มประชากรตัวอย่างมีการใช้จ่ายเท่ากับ 1 หน่วยเงินตรา

5.2.1 รายได้ที่เกิดขึ้นโดยโรงงานอุตสาหกรรม

ในการศึกษา d1 หมายถึงรายได้ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆ อันเนื่องมาจากการจ้างแรงงานของโรงงานอุตสาหกรรม

ค่า d2 หมายถึงรายได้ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆ อันเนื่องมาจากการซื้อปัจจัยการผลิตที่ใช้แรงงานทุกชนิดจากพื้นที่ต่างๆ เช่น ค่าวัตถุดิบ ค่าสาธารณูปโภค ค่าขนส่ง และค่าใช้จ่ายอื่นๆ

วิทยานิพนธ์ : ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมงที่มีต่อเศรษฐกิจท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร	แผนที่ 5.4 พื้นที่ใช้ซ้ำของประชาชนในอำเภอกระทุ่มแบนและอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร	สัญลักษณ์ <ul style="list-style-type: none"> ① โรงพยาบาลบ้านแพ้ว ต.บ้านแพ้ว ② ตลาดบ้านแพ้ว ต.บ้านแพ้ว ③ รพ.กระทุ่มแบน ต.กระทุ่มแบน ④ ตลาดกระทุ่มแบน ต.กระทุ่มแบน ⑤ โรงเรียนเอกชน ต.ท่าไม้ ⑥ ห้างสรรพสินค้า อ.เมืองนครปฐม ⑦ ตลาดอ้อมใหญ่ อ.สามพราน ⑧ ห้างสรรพสินค้า กทม.
ที่มา : จากกรมการประมง		<div style="display: flex; align-items: center;"> <div style="margin-right: 10px;">0</div> <div style="border-bottom: 1px solid black; width: 50px; margin-right: 5px;"></div> <div style="margin-right: 10px;">3.5</div> <div style="margin-right: 10px;">7</div> <div style="margin-right: 10px;">กิโลเมตร</div> </div> <div style="text-align: center;"> </div>
ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		

ผลการคำนวณค่า d1 และ d2 ของโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมงประเภทต่างๆ ในจังหวัดสมุทรสาคร มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) รายได้ที่เกิดขึ้นโดยอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ

ตาราง 5.13 รายได้ที่เกิดขึ้นโดยโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ

อุตสาหกรรม แปรรูปสัตว์น้ำ	เมือง		ชนบท		กรุงเทพ	สมุทร สงคราม	ปริมณฑล	เหนือ	กลาง	อีสาน	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้	ต่าง ประเทศ
	เขต 1	เขต 2	เขต 1	เขต 2										
D1	0.0331	0.0037	0.0535	0.0046	0.0219	0.0283					0.0037			
D2	0.1364		0.0404	0.0012	0.0771		0.0053	0.0008	0.0003	0.0002		0.0193	0.0037	0.0464
รวม	0.1694	0.0037	0.0939	0.0057	0.0990	0.0283	0.0053	0.0008	0.0003	0.0002	0.0037	0.0193	0.0037	0.0464

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตาราง 5.13 หากพิจารณาค่า d1 ที่แสดงถึงรายได้ที่เกิดขึ้นจากการจ้างแรงงาน พบว่า การใช้จ่ายเพื่อจ้างแรงงานของอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำทำให้มีรายได้เกิดขึ้นสูงสุด 3 อันดับแรกในพื้นที่ชนบทในอำเภอเมืองสมุทรสาคร ($d1 = 0.0535$) รองลงมารายได้จะเกิดขึ้นในพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองสมุทรสาครเช่นกัน ($d1 = 0.0331$) และพื้นที่ใกล้เคียงดังเช่นจังหวัดสมุทรสงคราม ($d1 = 0.0283$) ตามลำดับ

สำหรับการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำเพื่อซื้อปัจจัยการผลิตทุกชนิดที่ไม่ใช่แรงงาน โดยเฉพาะการใช้จ่ายเพื่อการซื้อวัตถุดิบ จะก่อให้เกิดรายได้ 3 อันดับแรกในพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองสมุทรสาคร ($d2 = 0.1364$) รองลงมารายได้จะเกิดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ($d2 = 0.0771$) และในต่างประเทศ ($d2 = 0.0464$) ตามลำดับ

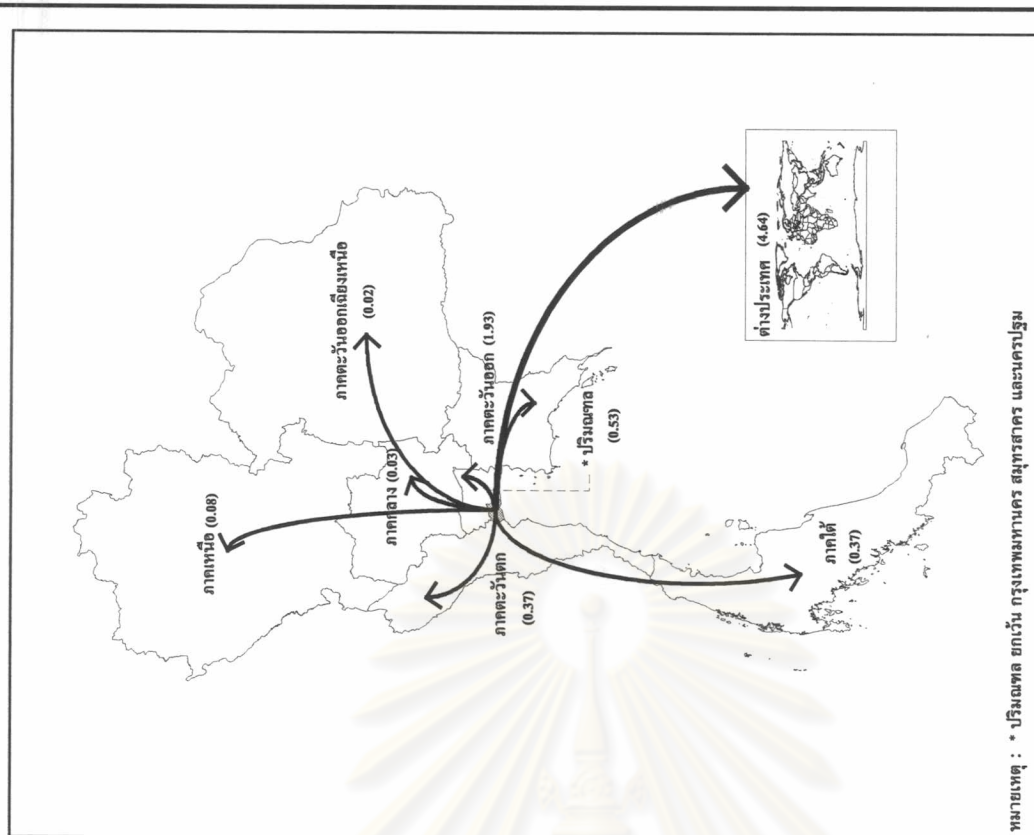
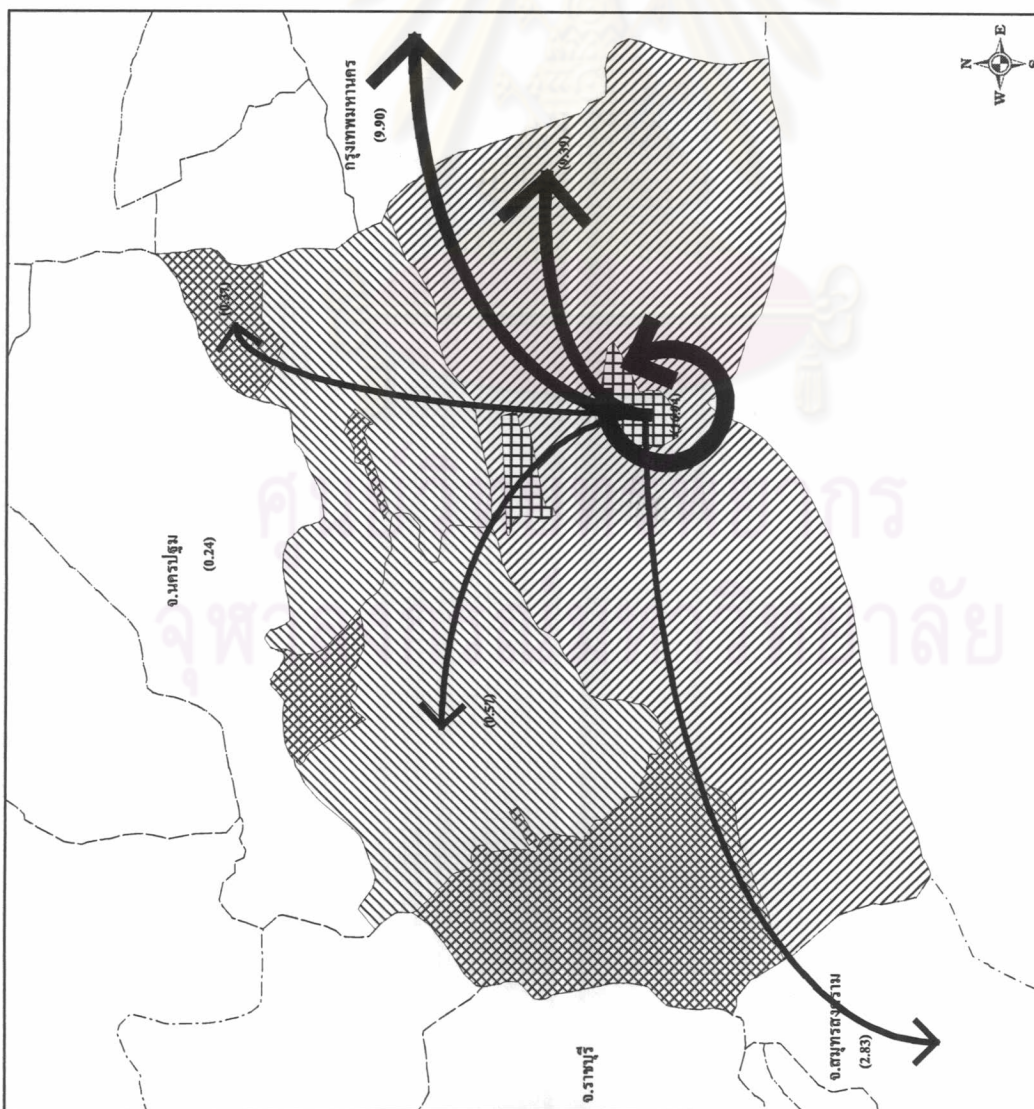
โดยสรุปการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำเพื่อจ้างแรงงานและซื้อผลผลิตอื่นๆ ที่เกิดขึ้นในจังหวัดสมุทรสาครจะก่อให้เกิดรายได้สูงสุด 3 อันดับแรกกับประชาชนที่อาศัยในพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองมากที่สุด กล่าวคือเมื่อมีการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมเป็นจำนวนเงิน 100 บาท ชาวเมืองในอำเภอเมืองจะมีรายได้ที่เกิดขึ้นจำนวน 16.94 บาท รองลงมาคือกรุงเทพมหานคร จะมีรายได้ 9.90 บาท และพื้นที่ชนบทในอำเภอเมือง มีรายได้ 9.39 บาท ตามลำดับ (แผนที่ 5.5)

2) รายได้ที่เกิดขึ้นโดยอุตสาหกรรมเครื่องปรุงประกอบอาหาร

ตาราง 5.14 แสดงรายได้ที่เกิดขึ้นโดยโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องปรุงประกอบอาหาร

อุตสาหกรรม เครื่องปรุง ประกอบอาหาร	เมือง		ชนบท
	เขต 1	เขต 2	เขต 1
d1	0.0389		0.0345
d2	0.1645	0.0060	0.1974
รวม	0.2034	0.0060	0.2319

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : * ปริมาณพล ยกเว้น กรุงเทพมหานคร สมุทรสาคร และนครปฐม

แผนที่ 5.5 รายได้ที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่โดยอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ

<p>สัญลักษณ์</p> <ul style="list-style-type: none"> เมืองเขต 1 เมืองเขต 2 ชนบทเขต 1 ชนบทเขต 2 	<p>วิทยานิพนธ์ : ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมงที่มีต่อเศรษฐกิจท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร</p>	<p>ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>
---	--	---

จากตาราง 5.14 หากพิจารณาค่า d_1 ที่แสดงถึงรายได้ทางตรงที่เกิดขึ้นจากการจ้างแรงงาน พบว่า การใช้จ่ายเพื่อจ้างแรงงานของอุตสาหกรรมเครื่องปรุงประกอบอาหารทำให้มีรายได้เกิดขึ้นสูงสุดในพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองสมุทรสาคร ($d_1=0.0389$) รองลงมารายได้จะเกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทในอำเภอเมืองเช่นเดียวกัน ($d_1 = 0.0345$)

โดยสำหรับการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมเครื่องปรุงประกอบอาหารเพื่อซื้อปัจจัยการผลิตทุกชนิดที่ไม่ใช่แรงงาน จะก่อให้เกิดรายได้ในพื้นที่ชนบทในอำเภอเมือง ($d_2 = 0.1974$) รองลงมารายได้จะเกิดในพื้นที่เมืองในอำเภอเมือง ($d_2 = 0.1645$) และพื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและอำเภอบ้านแพ้ว ($d_2 = 0.0060$) ตามลำดับ

สรุปแล้วการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมเครื่องปรุงประกอบอาหารเพื่อจ้างแรงงานและซื้อผลผลิตอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นในจังหวัดสมุทรสาครจะก่อให้เกิดรายได้กับคนที่อาศัยในพื้นที่ชนบทในอำเภอเมืองสมุทรสาครมากที่สุด กล่าวคือเมื่อมีการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมเป็นจำนวนเงิน 100 บาท ชาวชนบทในเขตอำเภอเมือง จะมีรายได้ที่เกิดขึ้นจำนวน 23.19 บาท รองลงมาคือพื้นที่เมืองในอำเภอเมือง จะมีรายได้ 20.34 บาท และพื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและอำเภอบ้านแพ้ว จะมีรายได้ 0.60 บาท ตามลำดับ (แผนที่ 5.6)

3) รายได้ที่เกิดขึ้นโดยอุตสาหกรรมอาหารสัตว์

ตาราง 5.15 แสดงรายได้ที่เกิดขึ้นโดยโรงงานอุตสาหกรรมอาหารสัตว์

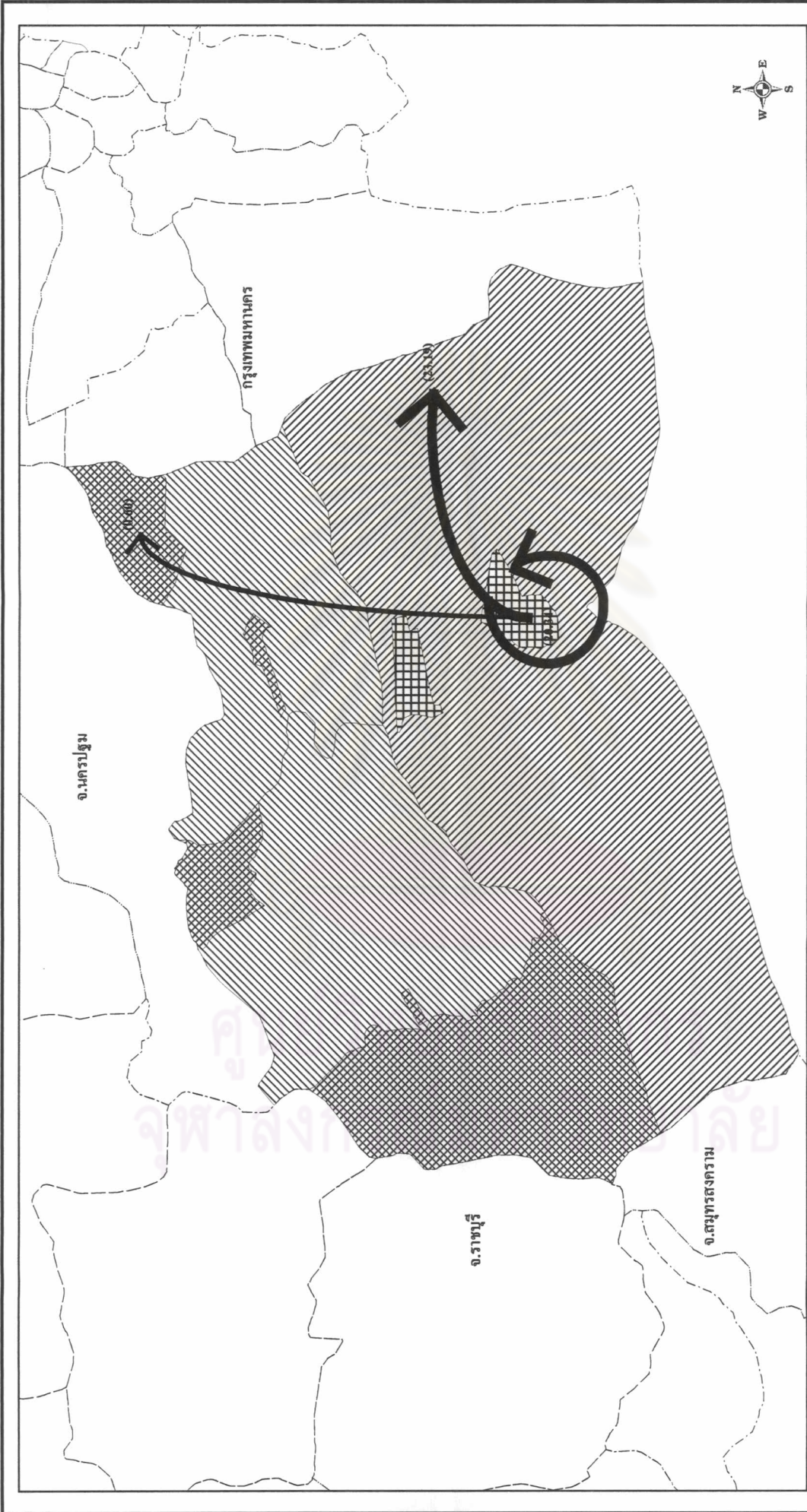
อุตสาหกรรมอาหารสัตว์	เมืองเขต 1	ชนบทเขต 1	กรุงเทพ	นครปฐม	สมุทรสงคราม	ปริมณฑล	กลาง	ตะวันออก	ใต้	ต่างประเทศ
D1	0.0031	0.0173	0.0003	0.0001	0.0031					
D2	0.1586	0.0081	0.0464	0.0126		0.0615	0.0010	0.0033	0.0012	0.0236
รวม	0.1617	0.0255	0.0467	0.0127	0.0031	0.0615	0.0010	0.0033	0.0012	0.0236

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตาราง 5.15 เมื่อพิจารณาค่า d_1 ที่แสดงถึงรายได้ที่เกิดขึ้นจากการจ้างแรงงาน พบว่า การใช้จ่ายเพื่อจ้างแรงงานของอุตสาหกรรมอาหารสัตว์ทำให้มีรายได้เกิดขึ้นสูงสุด 3 อันดับแรกในพื้นที่ชนบทในอำเภอเมือง ($d_1=0.0173$) รองลงมารายได้จะเกิดขึ้นในพื้นที่เมืองในอำเภอเมือง ($d_1= 0.0031$) และในพื้นที่ใกล้เคียงดังเช่นจังหวัดสมุทรสงคราม ($d_1 = 0.0031$)

ด้านการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมอาหารสัตว์เพื่อซื้อปัจจัยการผลิตทุกชนิดที่ไม่ใช่แรงงาน โดยเฉพาะการใช้จ่ายเพื่อซื้อวัตถุดิบ จะก่อให้เกิดรายได้ 3 อันดับแรกในพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองสมุทรสาคร ($d_2=0.1586$) รองลงมารายได้จะเกิดในพื้นที่ปริมณฑล ($d_2=0.0615$) และกรุงเทพมหานคร ($d_2 = 0.0464$) ตามลำดับ

โดยสรุปการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมอาหารสัตว์เพื่อจ้างแรงงานและซื้อผลผลิตอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นในจังหวัดสมุทรสาครจะก่อให้เกิดรายได้สูงสุด 3 อันดับแรกกับประชาชนที่อาศัยในพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองสมุทรสาครมากที่สุด กล่าวคือเมื่อมีการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมเป็นจำนวนเงิน 100 บาท ชาวเมืองในเขตอำเภอเมือง จะมีรายได้ที่เกิดขึ้นจำนวน 16.17 บาท รองลงมาคือเขตปริมณฑลจะมีรายได้ 6.15 บาท และ กรุงเทพมหานคร 4.67 บาท ตามลำดับ (แผนที่ 5.7)

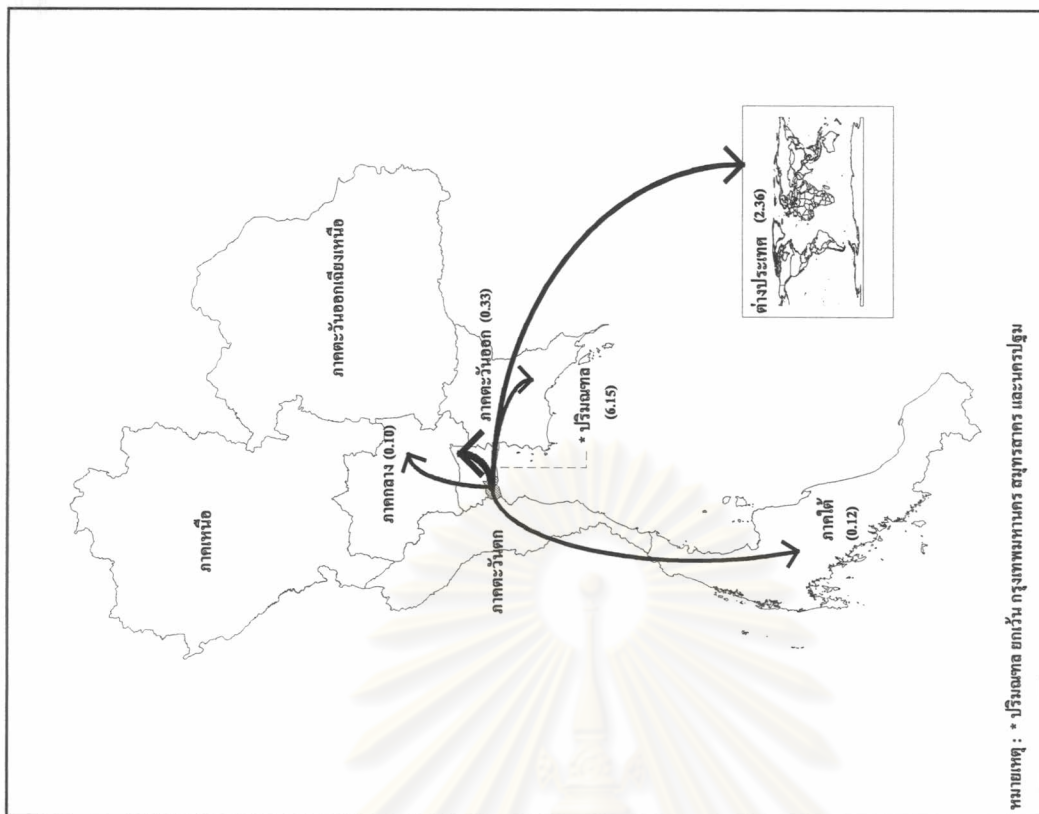
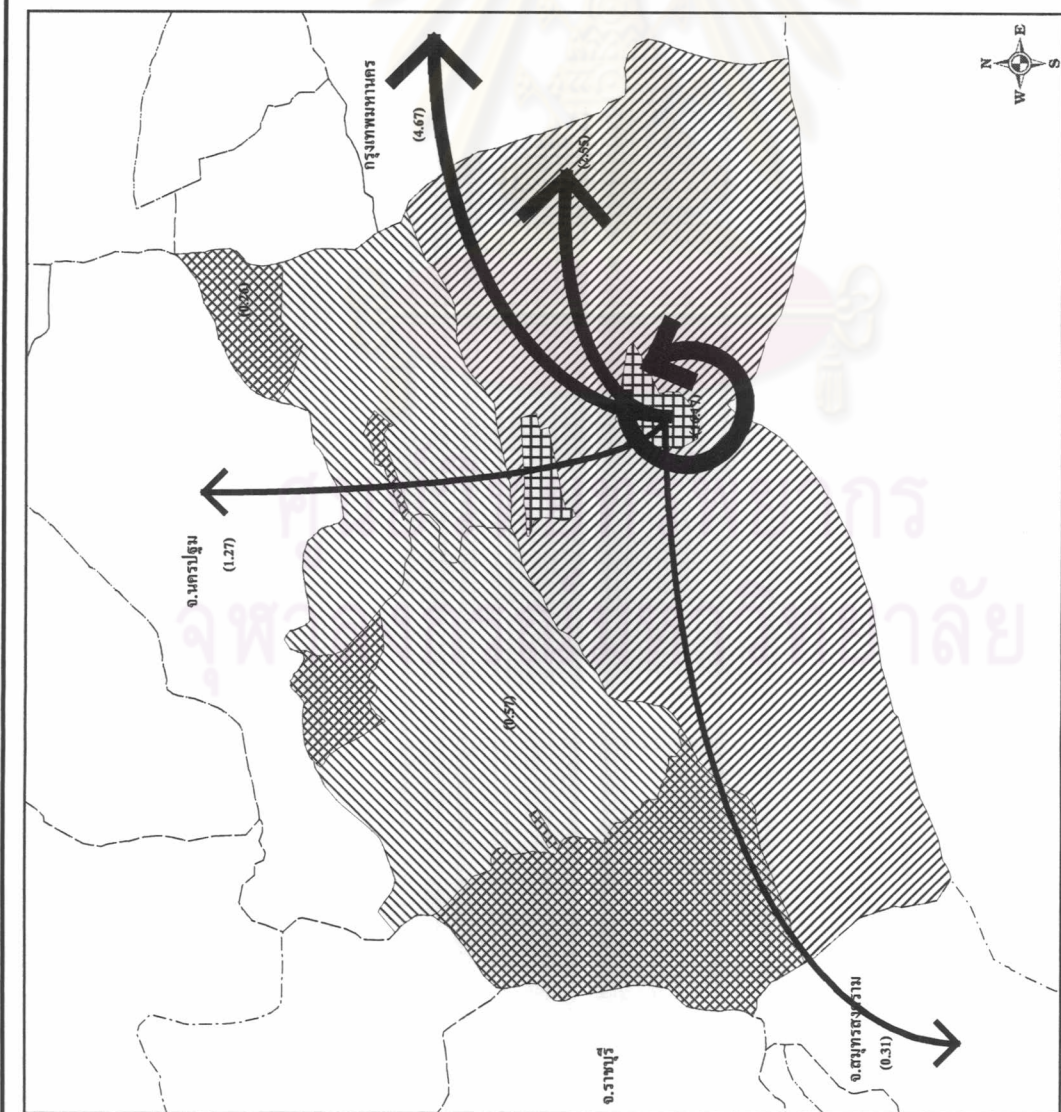
แผนที่ 5.6 รายได้ที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่โดยอุตสาหกรรมเครื่องปรุงประกอบอาหาร

วิทยานิพนธ์ : ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง
กับการประมงที่มีต่อเศรษฐกิจท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร

ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัญลักษณ์

	เมือง 1		รูปแบบ 1
	เมือง 2		รูปแบบ 2

แผนที่ 5.7 รายได้ที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่โดยอุตสาหกรรมอาหารสัตว์

<p>ภาคการศึกษาวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>	<p>วิทยานิพนธ์ : ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง กับการประมงที่มีต่อเศรษฐกิจท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร</p>	<p>สัญลักษณ์</p> <ul style="list-style-type: none"> เมืองเขต 1 เมืองเขต 2 ชุมชนเขต 1 ชุมชนเขต 2
--	---	---

4) รายได้ที่เกิดขึ้นโดยอุตสาหกรรมห้องเย็น

ตาราง 5.16 แสดงรายได้ที่เกิดขึ้นโดยโรงงานอุตสาหกรรมห้องเย็น

อุตสาหกรรม ห้องเย็น	เมือง		ชนบท		กรุงเทพ	สมุทร สงคราม	ตะวัน ตก	เหนือ	อีสาน
	เขต 1	เขต 2	เขต 1	เขต 2					
D1	0.0264	0.0024	0.0217	0.0071	0.0056	0.0128			
D2	0.2402	0.0139	0.0487	0.0010	0.0013		0.0004	0.0008	0.0008
รวม	0.2666	0.0163	0.0704	0.0081	0.0068	0.0128	0.0004	0.0008	0.0008

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตาราง 5.16 เมื่อทำการพิจารณาค่า d1 ที่แสดงถึงรายได้ที่เกิดขึ้นจากการจ้างแรงงาน พบว่า การใช้จ่ายเพื่อจ้างแรงงานของอุตสาหกรรมห้องเย็นทำให้มีรายได้เกิดขึ้นสูงสุด 3 อันดับแรกใน พื้นที่เมืองในอำเภอเมือง (d1 = 0.0264) รองลงมารายได้จะเกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทในเขตอำเภอเมืองสมุทรสาครเช่นเดียวกัน (d1=0.0217) โดยอันดับ3 จะเกิดในพื้นที่ใกล้เคียงดังเช่น จังหวัดสมุทรสงคราม (d1 = 0.0128) ตามลำดับ

สำหรับการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมห้องเย็นเพื่อซื้อปัจจัยการผลิตทุกชนิดที่ไม่ใช่แรงงาน จะก่อให้เกิดรายได้ 3 อันดับแรกในพื้นที่เมืองในอำเภอเมือง (d2 = 0.2402) รองลงมารายได้จะเกิดในพื้นที่ชนบทในอำเภอเมือง (d2 = 0.0487) และพื้นที่เมืองอำเภออื่นๆ คืออำเภอกระทุ่มแบนและอำเภอบ้านแพ้ว (d2 = 0.0139) ตามลำดับ

โดยสรุปการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมห้องเย็นเพื่อจ้างแรงงานและซื้อผลผลิตอื่นๆ ที่เกิดขึ้นในจังหวัดสมุทรสาครจะก่อให้เกิดรายได้สูงสุด 3 อันดับแรกกับคนที่อาศัยในพื้นที่เมืองในเขตอำเภอเมืองสูงสุด กล่าวคือเมื่อมีการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมเป็นจำนวนเงิน 100 บาท ชาวเมืองในอำเภอเมือง จะมีรายได้ที่เกิดขึ้นจำนวน 26.66 บาท รองลงมาคือ ชาวชนบทในอำเภอเมือง จะมีรายได้ 7.04 บาท และชาวเมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว จะมีรายได้ 1.63 บาท ตามลำดับ (แผนที่ 5.8)

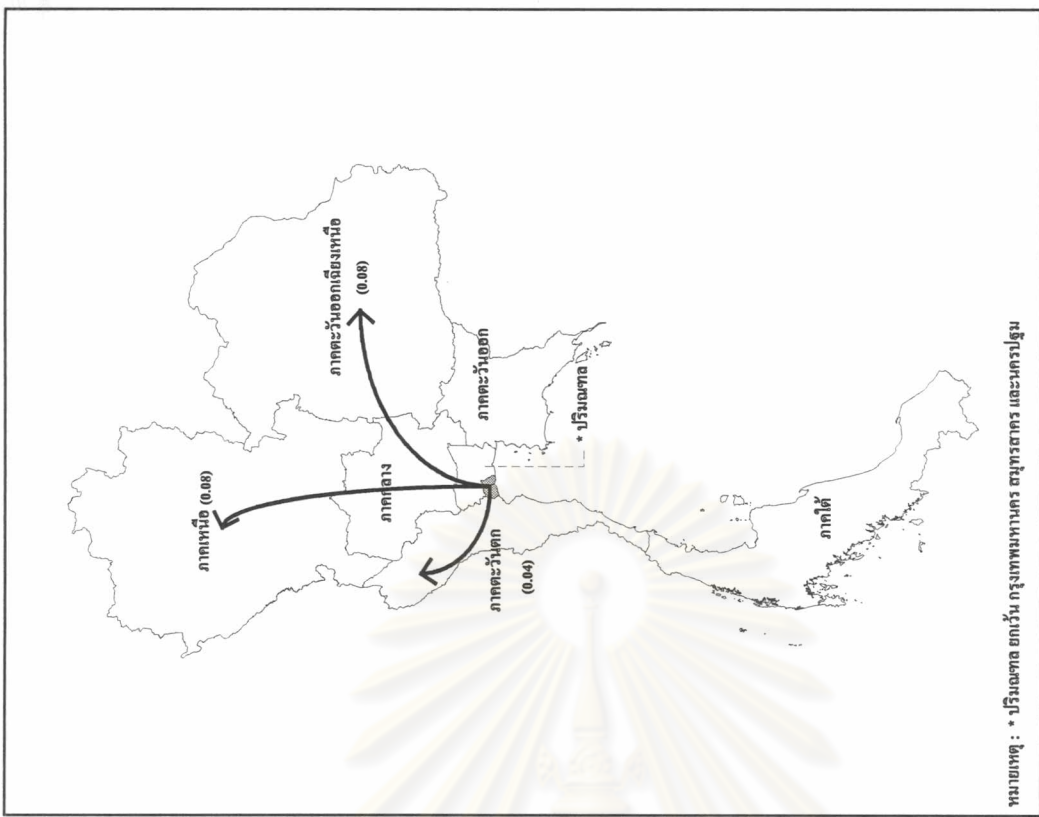
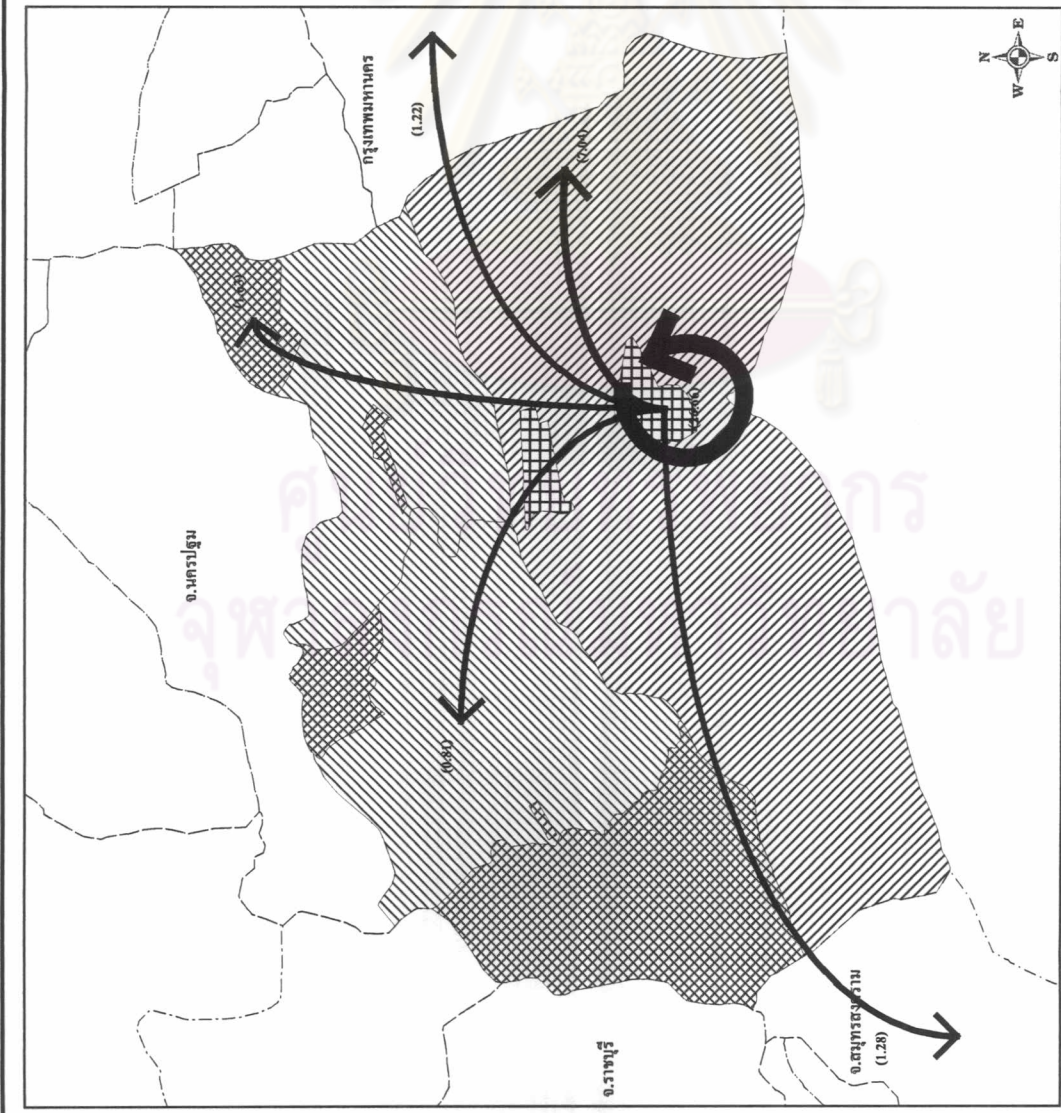
5) รายได้ที่เกิดขึ้นโดยอุตสาหกรรมต่อและซ่อมแซมเรือ

ตาราง 5.17 แสดงรายได้ที่เกิดขึ้นโดยโรงงานอุตสาหกรรมต่อและซ่อมแซมเรือ

อุตสาหกรรม ต่อและซ่อมแซมเรือ	เมืองเขต 1	ชนบทเขต 1	กรุงเทพ	ปริมณฑล	ต่างประเทศ
d1	0.1104	0.0450			
d2	0.0684		0.0122	0.1005	0.1313
รวม	0.1788	0.0450	0.0122	0.1005	0.1313

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตาราง 5.17 เมื่อพิจารณาค่า d1 ที่แสดงถึงรายได้ทางตรงที่เกิดขึ้นจากการจ้างแรงงาน พบว่า การใช้จ่ายเพื่อจ้างแรงงานของอุตสาหกรรมต่อและซ่อมแซมเรือ ทำให้มีรายได้เกิดขึ้นสูงสุดในพื้นที่เมืองในอำเภอเมือง (d1=0.1104) รองลงมารายได้จะเกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทในอำเภอเมือง (d1 = 0.0450)

หมายเหตุ : * บริเวณเขต กรุงเทพมหานคร นครปฐม และนครปฐม

แผนที่ 5.8 รายได้ที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่โดยอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

วิทยานิพนธ์ : ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง
กับการประมงที่มีต่อเศรษฐกิจท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร

ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัญลักษณ์

- เมืองเขต 1
- เมืองเขต 2
- ชนบทเขต 1
- ชนบทเขต 2

ด้านการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมต่อและซ่อมแซมเรือเพื่อซื้อปัจจัยการผลิตทุกชนิดที่ไม่ใช่แรงงาน จะก่อให้เกิดรายได้ 3 อันดับแรกในต่างประเทศ ($d_2=0.1313$) รองลงมารายได้จะเกิดในพื้นที่เมืองในอำเภอเมือง ($d_2 = 0.0684$) และพื้นที่ปริมณฑล ($d_2 = 0.1005$) ตามลำดับ

โดยสรุปการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมต่อและซ่อมแซมเรือเพื่อจ้างแรงงานและซื้อผลผลิตอื่นๆ ที่เกิดขึ้นในจังหวัดสมุทรสาครจะก่อให้เกิดรายได้สูงสุด 3 อันดับแรกกับประชาชนที่อาศัยในพื้นที่เมืองในเขตอำเภอเมืองสมุทรสาครมากที่สุด กล่าวคือเมื่อมีการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมเป็นจำนวนเงิน 100 บาท ชาวเมืองในอำเภอเมือง จะมีรายได้ที่เกิดขึ้นจำนวน 17.88 บาท รองลงมาจะเกิดในต่างประเทศ มีรายได้ 13.13 บาท และเขตปริมณฑลมีรายได้ 10.05 บาท ตามลำดับ (แผนที่ 5.9)

6) รายได้ที่เกิดขึ้นโดยอุตสาหกรรมน้ำแข็ง

ตาราง 5.18 แสดงรายได้ที่เกิดขึ้นโดยโรงงานอุตสาหกรรมน้ำแข็ง

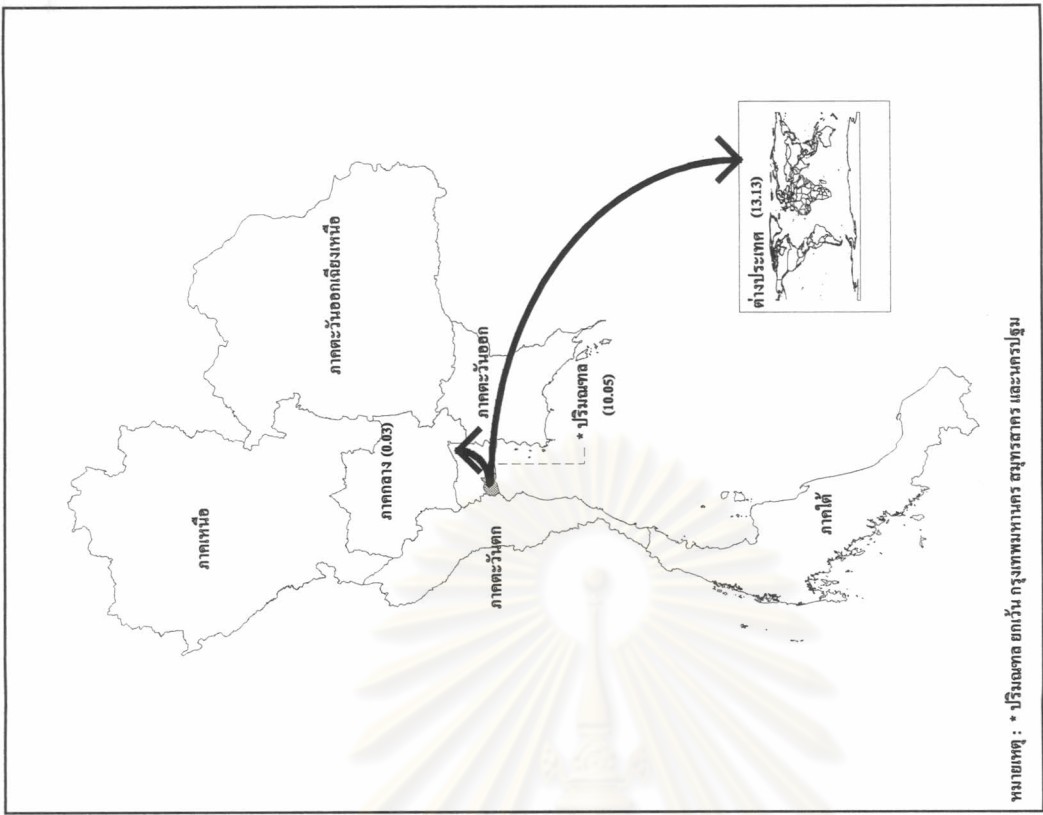
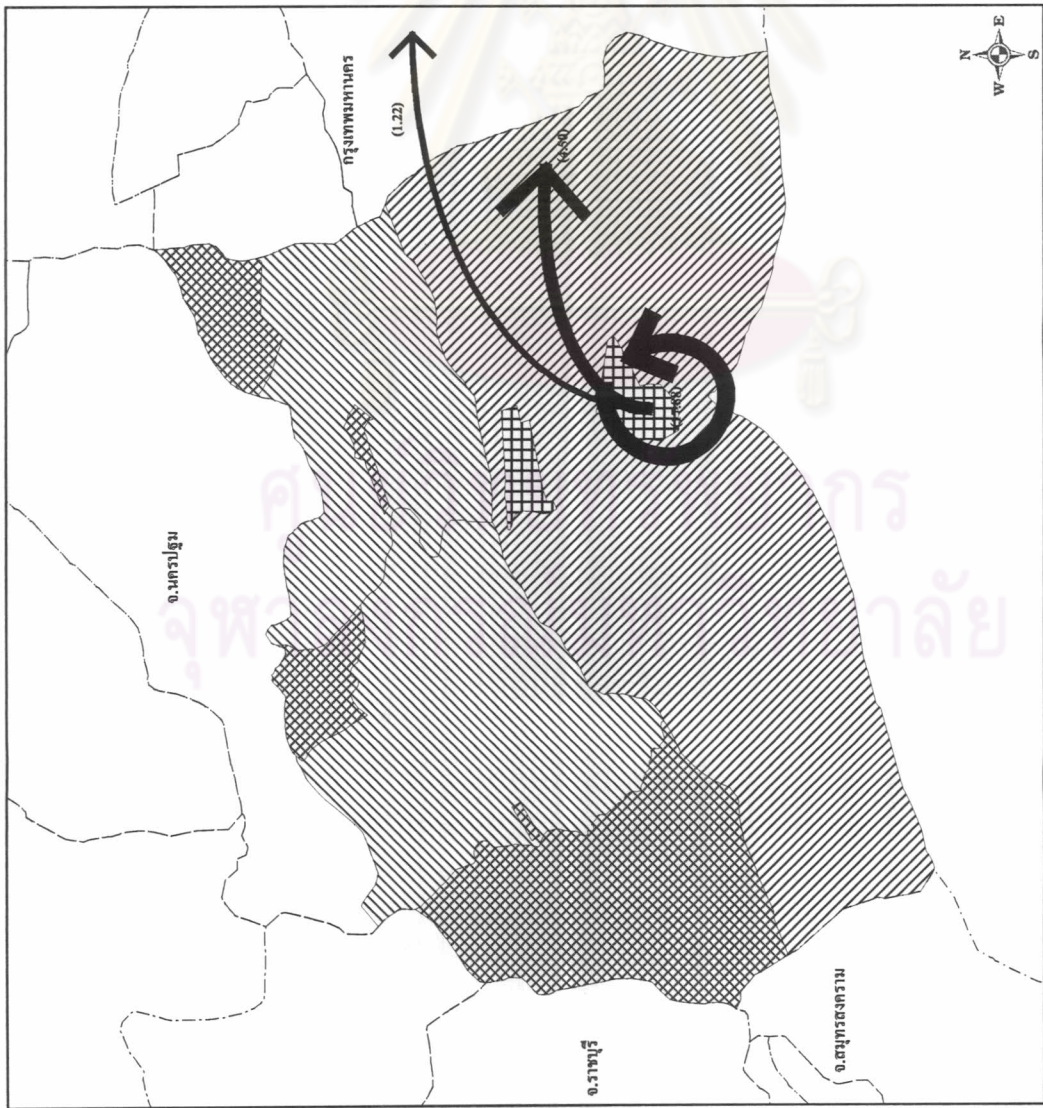
อุตสาหกรรม น้ำแข็ง	เมือง		กรุงเทพ	ปริมณฑล
	เขต 1	เขต 2		
d1	0.1463			
d2	0.4989	0.0138	0.0232	0.0044
รวม	0.6452	0.0138	0.0232	0.0044

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตาราง 5.17 เมื่อพิจารณาค่า d1 ที่แสดงถึงรายได้ที่เกิดขึ้นจากการจ้างแรงงาน พบว่า การใช้จ่ายเพื่อจ้างแรงงานของอุตสาหกรรมน้ำแข็งทำให้มีรายได้เกิดขึ้นในพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองสมุทรสาครทั้งหมด ($d_1 = 0.1463$)

สำหรับการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมน้ำแข็งเพื่อซื้อปัจจัยการผลิตทุกชนิดที่ไม่ใช่แรงงานจะก่อให้เกิดรายได้ในพื้นที่เมืองในอำเภอเมือง ($d_2=0.4989$) รองลงมารายได้จะเกิดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ($d_2 = 0.0232$) และพื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว ($d_2 = 0.0138$) ตามลำดับ

โดยสรุปการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมน้ำแข็งเพื่อจ้างแรงงานและซื้อผลผลิตอื่นๆ ที่เกิดขึ้นในจังหวัดสมุทรสาครจะก่อให้เกิดรายได้กับคนที่อาศัยในพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองสูงสุด กล่าวคือเมื่อมีการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมเป็นจำนวนเงิน 100 บาท ชาวเมืองในอำเภอเมืองจะมีรายได้ที่เกิดขึ้นจำนวน 64.52 บาท รองลงมาคือกรุงเทพมหานคร จะมีรายได้ 2.32 บาท และพื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและอำเภอบ้านแพ้ว มีรายได้เกิดขึ้น 1.38 บาท ตามลำดับ (แผนที่ 5.10)

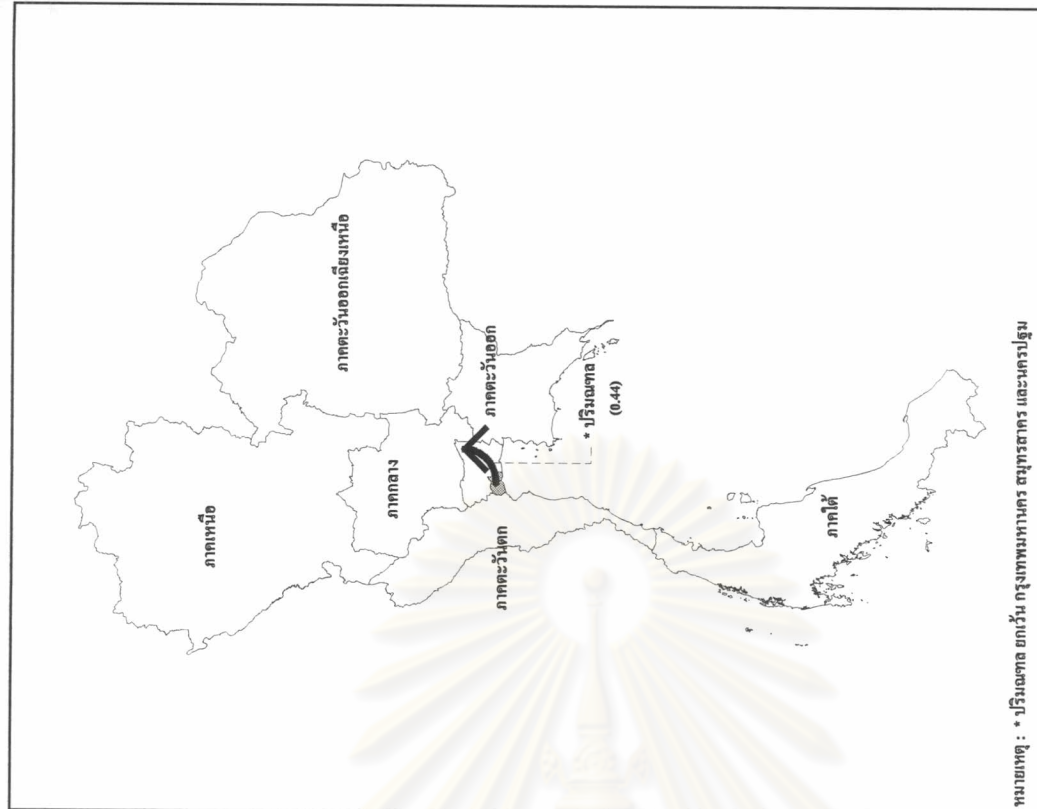
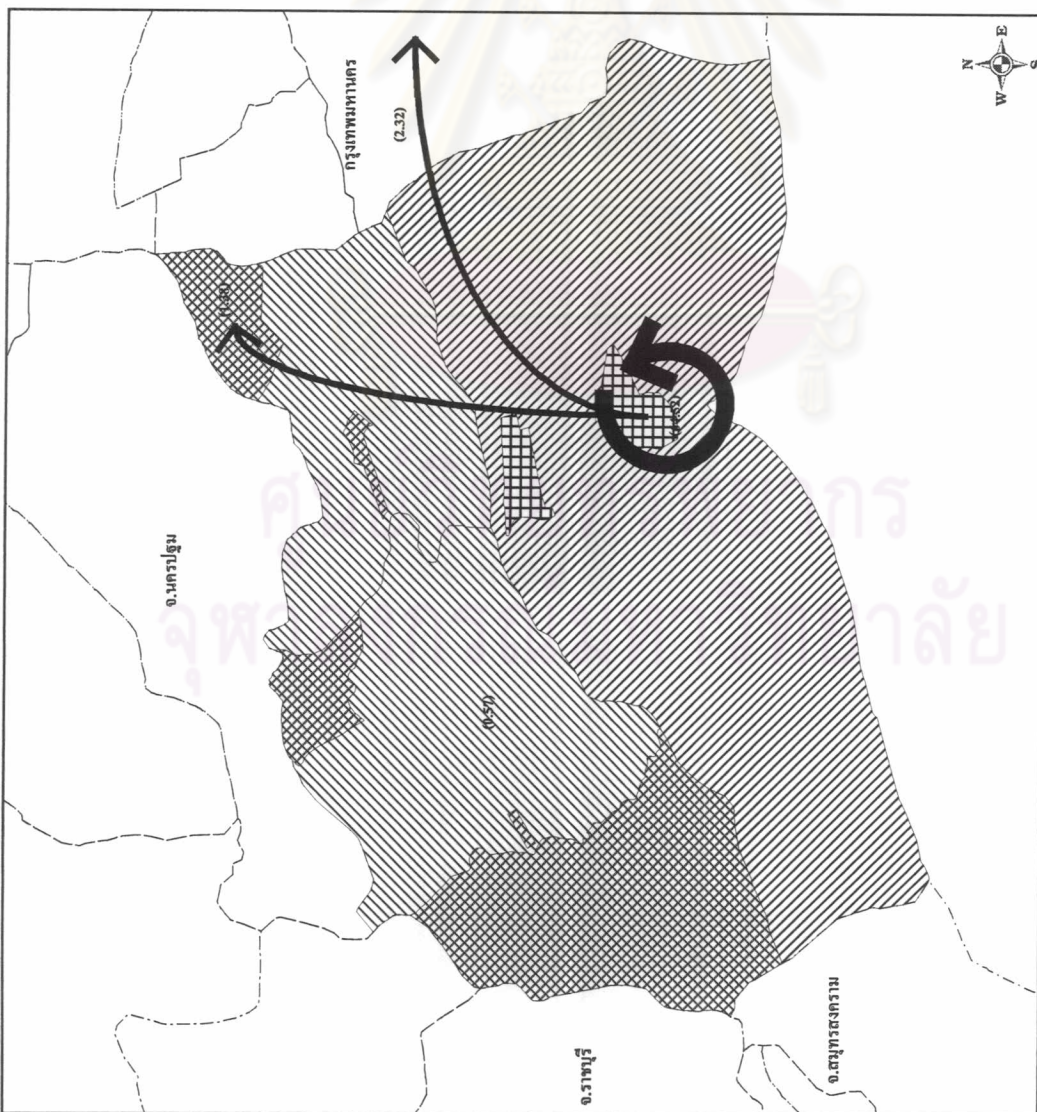
แผนที่ 5.9 รายได้ที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่โดยอุตสาหกรรมต่อและซ่อมแซมเรือ

สัญลักษณ์

- เมืองเขต 1
- เมืองเขต 2
- ชนบทเขต 1
- ชนบทเขต 2

วิทยานิพนธ์ : ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมงที่มีต่อเศรษฐกิจท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร

ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมายเหตุ : * ปริมณฑล ยกเว้น กรุงเทพมหานคร สมุทรสาคร และนครปฐม

แผนที่ 5.10 รายได้ที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่โดยอุตสาหกรรมน้ำแข็ง

ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์ : ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง
กับการประมงที่มีต่อเศรษฐกิจท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร

สัญลักษณ์

- เมืองเขต 1
- เมืองเขต 2
- รอบเขต 1
- รอบเขต 2

7) รายได้ที่เกิดขึ้นโดยอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการประมงทั้งหมด

ตาราง 5.19 แสดงรายได้ที่เกิดขึ้นโดยโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการประมงทั้งหมด

อุตสาหกรรม เกี่ยวเนื่องกับ การประมง	เมือง		ชนบท		กรุงเทพ	นครปฐม	สมุทร สงคราม	ปริมณฑล	เหนือ	กลาง	อีสาน	ตะวันตก	ตะวันออก	ใต้	ต่าง ประเทศ	
	เขต 1	เขต 2	เขต 1	เขต 2												
d1	0.0260	0.0025	0.0349	0.0048	0.0117	0.0001	0.0177						0.0016			
d2	0.1996	0.0000	0.0467	0.0009	0.0437	0.0024		0.0147	0.0007	0.0003	0.0004	0.0002	0.0089	0.0020	0.0275	
รวม	0.2256	0.0026	0.0815	0.0057	0.0554	0.0024	0.0177	0.0147	0.0007	0.0003	0.0004	0.0018	0.0089	0.0020	0.0275	

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตาราง 5.19 หากพิจารณาค่า d1 ที่แสดงถึงรายได้ทางตรงที่เกิดขึ้นจากการจ้างแรงงาน พบว่า การใช้จ่ายเพื่อจ้างแรงงานของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการประมง ทำให้มีรายได้เกิดขึ้นสูงสุด 3 อันดับแรกในพื้นที่ชนบทในอำเภอเมืองสมุทรสาคร (d1 = 0.0349) รองลงมา รายได้จะเกิดขึ้นในพื้นที่เมืองในอำเภอเมือง (d1 = 0.0260) และจังหวัดสมุทรสงคราม (d1 = 0.0177) ตามลำดับ

สำหรับการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการประมงเพื่อซื้อปัจจัยการผลิตทุกชนิดที่ไม่ใช่แรงงาน จะก่อให้เกิดรายได้ 3 อันดับแรกในพื้นที่เมืองในอำเภอเมือง (d2 = 0.1996) รองลงมา รายได้จะเกิดกับพื้นที่ชนบทในอำเภอเมือง (d2 = 0.0467) และพื้นที่กรุงเทพมหานคร (d2 = 0.0437) ตามลำดับ

ผลสรุปของการใช้จ่ายจากอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการประมงเพื่อจ้างแรงงานและซื้อผลผลิตอื่นๆ ที่เกิดขึ้นในจังหวัดสมุทรสาคร พบว่าก่อให้เกิดรายได้สูงสุด 3 อันดับแรกกับประชาชนที่อาศัยในพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองสมุทรสาครมากที่สุด กล่าวคือ เมื่อมีการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมเป็นจำนวนเงิน 100 บาท ชาวเมืองในอำเภอเมืองจะมีรายได้ที่เกิดขึ้นจำนวน 22.56 บาท รองลงมาคือ พื้นที่ชนบทในอำเภอเมือง จะมีรายได้ 8.15 บาท และกรุงเทพมหานคร มีรายได้ 5.54 บาท ตามลำดับ (แผนที่ 5.11)

5.2.2 รายได้ที่เกิดขึ้นโดยคนงานในอุตสาหกรรม

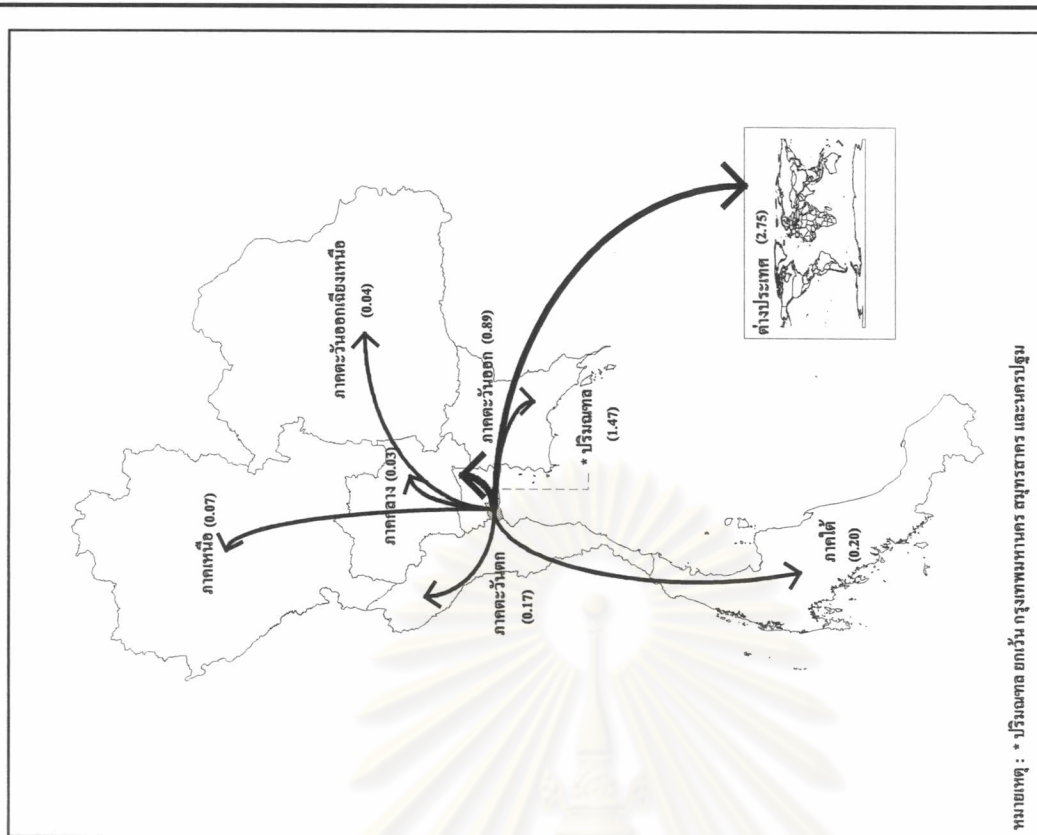
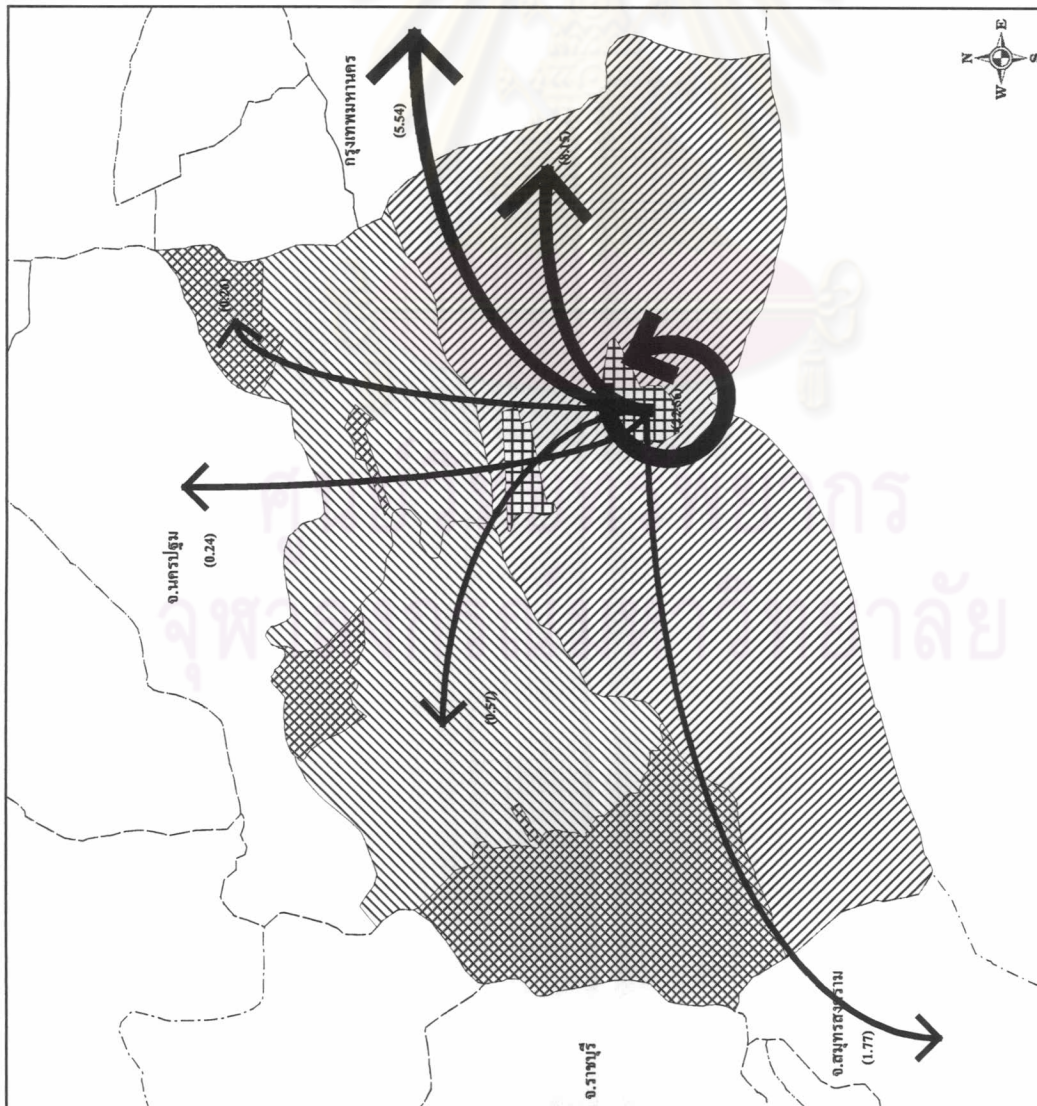
ในการศึกษา dI หมายถึงรายได้ที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายของคนงานในพื้นที่ต่างๆ ผลการคำนวณค่า dI ของคนงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการประมง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 5.20 แสดงรายได้ที่เกิดขึ้นโดยคนงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการประมงทั้งหมด

คนงาน ในโรงงาน	เมือง		ชนบท		กรุงเทพ	นครปฐม	สมุทร สงคราม	ตะวัน ตก	กลาง	อีสาน	ใต้	ต่าง ประเทศ
	เขต 1	เขต 2	เขต 1	เขต 2								
dI	0.1928	0.0167	0.1683	0.0216	0.0537	0.0072	0.0347	0.0118	0.0058	0.0061	0.0072	0.0105

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตาราง 5.20 เมื่อทำการพิจารณาค่า dI พบว่า ผลจากการใช้จ่ายของคนงานที่ทำงานในแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรม จะทำให้รายได้เกิดขึ้นมากที่สุด 3 อันดับแรกในพื้นที่เมืองในอำเภอ

แผนที่ 5.11 รายได้ที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่โดยอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมง

วิทยานิพนธ์ : ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง
กับการประมงที่มีต่อเศรษฐกิจท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร

ภาคศึกษารวบรวมแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัญลักษณ์

เมืองเขต 1	ชานบทเขต 1
เมืองเขต 2	ชานบทเขต 2

เมือง ($dl = 0.1928$) รองลงมารายได้จะเกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทในอำเภอเมือง ($dl = 0.1683$) และ กรุงเทพมหานคร ($dl = 0.0537$) ตามลำดับ

สำหรับรายได้ที่เกิดในพื้นที่เมือง การใช้จ่ายของแรงงานจะก่อให้เกิดรายได้แก่ชาวเมืองในอำเภอเมืองสูงสุด รองลงมารายได้จะเกิดขึ้นในพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองและอำเภอกระทุ่มแบน โดยมีค่า $dl = 0.1928$ และ 0.0167 ตามลำดับ สำหรับรายได้ที่เกิดในพื้นที่ชนบท การใช้จ่ายของแรงงานจะก่อให้เกิดรายได้แก่ชาวชนบทในอำเภอเมืองสูงสุด รองลงมารายได้จะเกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทในอำเภอกระทุ่มแบนและอำเภอบ้านแพ้วเช่นเดียวกัน โดยมีค่า $dl = 0.1683$ และ 0.0216 ตามลำดับ เนื่องจากแรงงานส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในอำเภอเมืองสมุทรสาคร

ด้านลักษณะการใช้จ่ายของแรงงานในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการประมง ส่วนใหญ่จะมีการใช้จ่ายเกือบทุกประเภทในพื้นที่อำเภอเมือง บางส่วนจะซื้อสินค้าและบริการรวมถึงพักผ่อนหย่อนใจในกรุงเทพมหานคร โดยที่การใช้จ่ายในพื้นที่ภาคต่าง ๆ ส่วนมากเป็นการใช้จ่ายเพื่อการเดินทาง การศึกษา และเพื่ออุปการะแก่บิดามารดาและบุตร

การใช้จ่ายของแรงงานที่จะทำให้มีรายได้เกิดขึ้นในพื้นที่อื่น ๆ จะเกิดขึ้นโดยทางอ้อม กล่าวคือ พ่อค้าในเมืองจะซื้อสินค้าต่าง ๆ จากพื้นที่อื่น แล้วนำมาจำหน่ายในเมือง ดังนั้น พื้นที่ภาคต่าง ๆ จะได้รับผลกระทบเป็นรายได้ที่เกิดจากการใช้จ่ายของแรงงานโดยผ่านพ่อค้าในเมืองเป็นลำดับต่อไป

5.2.3 รายได้ที่เกิดขึ้นโดยชาวเมือง

ในการศึกษา dn หมายถึงรายได้ที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายของชาวเมืองในแต่ละเขต ผลรวมของ dn ในแต่ละพื้นที่ คือรายได้ที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่ศึกษาอันเนื่องมาจากการใช้จ่ายของชาวเมืองทุกประเภท เท่ากับ 1 หน่วย (du) หรืออธิบายให้เข้าใจได้ว่าเมื่อชาวเมืองใช้จ่ายเงินเพื่อซื้อสินค้าและบริการเพื่อบริโภค เท่ากับ 1 บาท จะทำให้มีรายได้เกิดขึ้นในพื้นที่ใช้จ่ายจำนวนหนึ่ง ซึ่งจะมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปริมาณและความเชื่อมโยงของสินค้าและบริการที่บริโภค

ผลการคำนวณค่า du ที่ได้จากการใช้จ่ายของชาวเมืองในแต่ละเขต มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 5.21 แสดงรายได้ที่เกิดขึ้นโดยชาวเมือง

ชาวเมือง แต่ละเขต	เมือง		ชนบท		กรุงเทพ	นครปฐม	สมุทร สงคราม	ปริมณฑล	ตะวันตก	กลาง	อีสาน	ใต้
	เขต 1	เขต 2	เขต 1	เขต 2								
du1	0.3186	0.0166	0.0652	0.0388	0.0791		0.0122		0.0033	0.0065		
du2	0.0045	0.3010	0.0097	0.0397	0.0981	0.0509		0.0265	0.0049		0.0045	0.0015
รวม	0.3230	0.3176	0.0749	0.0786	0.1772	0.0509	0.0122	0.0265	0.0082	0.0065	0.0045	0.0015

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตาราง 5.21 รายได้ที่เกิดขึ้นเป็นผลมาจากการใช้จ่ายของชาวเมืองในแต่ละเขตพื้นที่ ผลการศึกษาพบว่า การใช้จ่ายของชาวเมืองในอำเภอเมืองที่เป็นแหล่งอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการประมง ทำให้มีรายได้เกิดขึ้นภายในชุมชนเมืองของตนเองมากที่สุด (0.3230) หมายความว่า เมื่อชาวเมืองในอำเภอเมืองมีการใช้จ่ายเพื่อบริโภคสินค้าและบริการเท่ากับ 100 บาท ภายในชุมชนเมือง

ของตน จะทำให้ชาวเมืองที่อาศัยในชุมชนเมืองเดียวกันที่มีหน้าที่ในการผลิตสินค้าและบริการ ได้แก่ พ่อค้าแม่ค้าที่นำสินค้ามาจำหน่ายในเมือง เกษตรกรที่เพาะปลูกหรือเลี้ยงสัตว์ และชาวเมืองที่เป็นแรงงานในการผลิตสินค้าและบริการจะมีรายได้เกิดขึ้นโดยรวมเท่ากับ 32.30 บาท ในขณะที่ชาวเมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและอำเภอบ้านแพ้ว ถ้าใช้จ่ายในพื้นที่เมืองในพื้นที่อำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้วของตนเอง 100 บาท จะทำให้ชาวเมืองที่อาศัยในชุมชนเมืองเดียวกันที่มีหน้าที่ในการผลิตสินค้าและบริการมีรายได้เกิดขึ้นโดยรวมเท่ากับ 31.76 บาท

โดยจะเห็นได้ว่าเมื่อชาวเมืองเขตในอำเภอเมืองมีการใช้จ่ายเท่ากับ 100 บาท จะทำให้เกิดรายได้ในพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองสูงสุด 31.86 บาท รองลงมาคือ กรุงเทพมหานคร 7.91 บาท พื้นที่ชนบทในอำเภอเมือง 6.52 บาท พื้นที่ชนบทในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว 3.88 บาท พื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว 1.66 บาท จังหวัดสมุทรสงคราม 1.22 บาท ภาคกลาง 0.65 บาท และภาคตะวันตก 0.33 บาท ตามลำดับ ในส่วนของพื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและอำเภอบ้านแพ้ว เมื่อชาวเมืองมีการใช้จ่าย 100 บาท จะทำให้เกิดรายได้ในพื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้วของตนเองสูงสุด 30.10 บาท รองลงมาคือ กรุงเทพมหานคร 9.81 บาท จังหวัดนครปฐม 5.09 บาท ชนบทในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว 3.97 บาท พื้นที่ปริมณฑล 2.65 บาท ชนบทในอำเภอเมือง 0.97 บาท ภาคตะวันตก 0.49 บาท พื้นที่เมืองในอำเภอเมืองและภาคอีสาน 0.45 บาท และภาคใต้ 0.15 บาท ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า พื้นที่กรุงเทพมหานครเป็นพื้นที่ที่ชาวเมืองในจังหวัดสมุทรสาครทุกอำเภอมีการใช้จ่ายสูงกว่าในพื้นที่ชนบทในเขตเดียวกัน แสดงถึงแรงดึงดูดที่มากกว่าและความสัมพันธ์ระหว่างเมืองที่มีสูงกว่าความสัมพันธ์กับพื้นที่ชนบทของตน โดยรูปแบบการใช้จ่ายที่สำคัญในพื้นที่จะเห็นได้ชัดเจนว่ามีการพึ่งพาเพื่อการบริโภคสินค้าและบริการในพื้นที่อื่น ๆ ที่มีความเป็นเมืองสูงกว่า เช่น กรุงเทพมหานคร เป็นต้น

สำหรับความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ชนบท ชาวเมืองในอำเภอเมืองมีการใช้จ่ายที่ทำให้เกิดรายได้ในชุมชนชนบทในพื้นที่ตนเองมากที่สุด แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของชุมชนเมืองและชนบทที่มีมากกว่าพื้นที่อำเภอกระทุ่มแบนและอำเภอบ้านแพ้ว

โดยสรุปแล้วการใช้จ่ายของชาวเมืองทุกอำเภอของจังหวัดสมุทรสาคร รวม 2 เขต จะมีความสัมพันธ์กับกรุงเทพมหานครอย่างมาก โดยรายได้ที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานครโดยรวมมีถึง 17.72 บาท จากการใช้จ่าย 100 บาท ของชาวเมืองทุกอำเภอในจังหวัด ซึ่งมีมากกว่าความสัมพันธ์ระหว่างเมืองและชนบทในพื้นที่ของตนเองที่รวมกันแล้วเกิดรายได้ในชนบทของทุกอำเภอในจังหวัดทั้ง 2 เขต มีเพียง 15.35 บาทเท่านั้น โดยทั้งนี้ พื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว จะมีความสัมพันธ์กับกรุงเทพมหานครมากกว่าพื้นที่เมืองในอำเภอเมือง ซึ่งจากผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ระยะเวลาความสะดวกด้านการคมนาคม และลำดับศักยภาพความเป็นเมือง มีผลต่อรูปแบบการใช้จ่ายของชาวเมืองในจังหวัดสมุทรสาคร

5.2.4 รายได้ที่เกิดขึ้นโดยชาวชนบท

ในการศึกษา dn หมายถึงรายได้ที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายของชาวชนบทในแต่ละเขต ผลรวมของ dn ในแต่ละพื้นที่ คือรายได้ที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่ศึกษาอันเนื่องมาจากการใช้จ่ายของชาวชนบททุกประเภท เท่ากับ 1 หน่วย (dv) หรืออธิบายให้เข้าใจได้ว่าเมื่อชาวชนบทใช้จ่ายเงินเพื่อซื้อสินค้า

และบริการเพื่อบริโภค เท่ากับ 1 บาท จะทำให้มีรายได้เกิดขึ้นในพื้นที่ใช้จ่ายจำนวนหนึ่ง ซึ่งจะมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปริมาณและความเชื่อมโยงของสินค้าและบริการที่บริโภค

ผลการคำนวณค่า dv ที่ได้จากการใช้จ่ายของชาวชนบทในแต่ละเขต มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 5.22 รายได้ที่เกิดขึ้นโดยชาวชนบท

ชาวชนบท แต่ละเขต	เมือง		ชนบท		กรุงเทพ	นครปฐม	สมุทร สงคราม	ตะวันตก	กลาง	อีสาน	ใต้
	เขต 1	เขต 2	เขต 1	เขต 2							
dv1	0.1306	0.0082	0.2761	0.0006	0.0701	0.0100	0.0117	0.0078	0.0136	0.0036	0.0021
dv2	0.0231	0.1318	0.0041	0.2429	0.0688	0.0308		0.0154	0.0083	0.0056	0.0039
รวม	0.1536	0.1400	0.2802	0.2435	0.1390	0.0408	0.0117	0.0233	0.0219	0.0092	0.0061

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตาราง 5.22 รายได้ที่เกิดขึ้นเป็นผลมาจากการใช้จ่ายของชาวชนบทในแต่ละเขตพื้นที่ ผลการศึกษาพบว่า การใช้จ่ายของชาวชนบทในอำเภอเมือง ที่เป็นแหล่งอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมง ทำให้มีรายได้เกิดขึ้นภายในชุมชนชนบทในหมู่บ้านของตนเองมากที่สุด (0.2761) หมายความว่า เมื่อชาวชนบทในอำเภอเมืองมีการใช้จ่ายเพื่อบริโภคสินค้าและบริการเท่ากับ 100 บาท ภายในหมู่บ้านของตน จะทำให้ชาวชนบทที่อาศัยในหมู่บ้านเดียวกันที่มีหน้าที่ในการผลิตสินค้าและบริการ ได้แก่ พ่อค้าแม่ค้าที่นำสินค้ามาจำหน่ายในเมือง เกษตรกรที่เพาะปลูกหรือเลี้ยงสัตว์ และชาวเมืองที่เป็นแรงงานในการผลิตสินค้าและบริการจะมีรายได้เกิดขึ้นโดยรวมเท่ากับ 27.61 บาท ในขณะที่ชาวชนบทในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว ถ้าใช้จ่ายในพื้นที่ชนบทของตนเองเท่ากับ 100 บาท จะทำให้ชาวชนบทที่อาศัยในหมู่บ้านเดียวกันที่มีหน้าที่ในการผลิตสินค้าและบริการ จะมีรายได้เกิดขึ้นโดยรวม 24.29 บาท จึงกล่าวได้ว่า ชาวชนบทในอำเภอเมืองมีความสัมพันธ์กับชุมชนชนบทของตนเองมากกว่าชาวชนบทในอำเภอกระทุ่มแบนและอำเภอบ้านแพ้ว โดยที่ชาวชนบทในจังหวัดสมุทรสาครทั้ง 2 เขต ยังต้องพึ่งพาสินค้าและบริการจากเมือง และกรุงเทพมหานครอยู่

โดยจะเห็นได้ว่าเมื่อชาวชนบทในอำเภอเมืองมีการใช้จ่ายเท่ากับ 100 บาท จะทำให้เกิดรายได้ในพื้นที่ชนบทในอำเภอเมืองของตนเองสูงสุด 27.61 บาท รองลงมาคือ พื้นที่เมืองในอำเภอเมือง 13.06 บาท กรุงเทพมหานคร 7.01 บาท ภาคกลาง 1.36 บาท จังหวัดสมุทรสงคราม 1.17 บาท จังหวัดนครปฐม 1.00 บาท พื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว 0.82 บาท ภาคตะวันตก 0.78 บาท ภาคอีสาน 0.36 บาท ภาคใต้ 0.21 บาท และพื้นที่ชนบทในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว 0.06 บาท ตามลำดับ ในส่วนของพื้นที่ชนบทในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว เมื่อชาวชนบทมีการใช้จ่าย 100 บาท จะทำให้เกิดรายได้ในพื้นที่ชนบทในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้วของตนเองสูงสุด 24.29 บาท รองลงมาคือ พื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว 13.18 บาท กรุงเทพมหานคร 6.88 บาท จังหวัดนครปฐม 3.08 บาท พื้นที่เมืองในอำเภอเมือง 2.31 บาท ภาคตะวันตก 1.54 บาท ภาคกลาง 0.83 บาท ภาคอีสาน 0.56 บาท ภาคใต้ 0.39 บาท และพื้นที่ชนบทในอำเภอเมือง 0.14 บาท ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า กรุงเทพมหานครเป็นพื้นที่ที่ชาวชนบทในจังหวัดสมุทรสาครทุกอำเภอทั้ง 2 เขต มีการใช้จ่ายสูงรองลงมาจากพื้นที่เมืองในอำเภอเมือง และพื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว โดยกรุงเทพมหานครมีการใช้จ่ายรวม 13.90 บาท ซึ่งนครปฐมเป็นอีก

หนึ่งพื้นที่ที่มีแรงดึงดูดในการใช้จ่ายของชาวชนบทเช่นกัน โดยเฉพาะชนบทในอำเภอกระทุ่มแบนและอำเภอบ้านแพ้วที่มีระยะทางการคมนาคมที่ใกล้กว่าชนบทในอำเภอเมือง โดยจังหวัดนครปฐมมีการใช้จ่ายรวม 4.08 บาท

โดยสรุปแล้วการใช้จ่ายของชาวชนบททุกอำเภอในจังหวัดทั้ง 2 เขต มีความสัมพันธ์กับเมืองในเขตของตนเองอย่างมาก โดยมีกรุงเทพมหานคร นครปฐม และภาคตะวันตก เป็นแรงดึงดูดในการพึ่งพาด้านสินค้าและบริการที่สำคัญรองลงมาตามลำดับ ซึ่งจากผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่าระยะทาง ความสะดวกด้านการคมนาคม และลำดับศักยภาพความเป็นเมือง มีผลต่อรูปแบบการใช้จ่ายของชาวชนบทในจังหวัดสมุทรสาคร

5.3 ผลกระทบจากโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการประมงต่อเศรษฐกิจท้องถิ่น

5.3.1 ผลกระทบทางเศรษฐกิจโดยพิจารณาทางด้านรายได้

ในลำดับต่อไปนี้เป็นการศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจในลักษณะของรายได้ที่เกิดขึ้นต่อประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการประมงในการจ้างแรงงานและซื้อปัจจัยการผลิต และรายได้ที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าและบริการของคนงานที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม โดยคำนวณตามวิธีการวิจัยที่กล่าวไว้ในบทที่ 3

1) รายได้ที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรม

การใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรม ในการจ้างแรงงานและซื้อปัจจัยการผลิตที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร ทำให้ชาวเมืองและชาวชนบทในพื้นที่เขตต่างๆมีรายได้ในฐานะที่เป็นเจ้าของแรงงานและปัจจัยการผลิต การคำนวณรายได้ที่เกิดขึ้นสามารถคำนวณได้โดยพิจารณาเป็นพื้นที่เมืองและชนบท ดังสมการต่อไปนี้

- รายได้ที่เกิดขึ้นในพื้นที่เมือง

รายได้ที่เกิดขึ้นในพื้นที่เมือง = $[d1 + d2] / [1 - du]$ x การใช้จ่ายทั้งหมดของโรงงานอุตสาหกรรม

d1	หมายถึง	รายได้ที่เกิดจากการจ้างแรงงานของโรงงานอุตสาหกรรม
d2	หมายถึง	รายได้ที่เกิดจากการซื้อปัจจัยการผลิตทุกชนิดที่มีใช้แรงงานของโรงงาน
du	หมายถึง	รายได้ที่เกิดจากการใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการของชาวเมือง

รายได้ที่เกิดขึ้นในพื้นที่เมือง เกิดจากการใช้จ่ายทั้งหมดของโรงงานอุตสาหกรรมคูณด้วยผลหารระหว่างผลบวกของรายได้ที่เกิดขึ้นจากการจ้างแรงงานและรายได้ที่เกิดขึ้นจากการซื้อปัจจัยการผลิตทุกชนิดที่มีใช้แรงงานของโรงงานอุตสาหกรรม กับผลต่างระหว่าง 1 กับรายได้ที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายของชาวเมือง

- รายได้ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ชนบท

รายได้ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ชนบท $[d1 + d2] / [1 - dv] \times$ การใช้จ่ายทั้งหมดของโรงงานอุตสาหกรรม

- d1 หมายถึง รายได้ที่เกิดจากการจ้างแรงงานของโรงงานอุตสาหกรรม
 d2 หมายถึง รายได้ที่เกิดจากการซื้อปัจจัยการผลิตทุกชนิดที่มีใช้แรงงานของโรงงาน
 dv หมายถึง รายได้ที่เกิดจากการใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการของชาวชนบท

รายได้ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ชนบท เกิดจากการใช้จ่ายทั้งหมดของโรงงานอุตสาหกรรมคูณด้วยผลหารระหว่างผลบวกของรายได้ที่เกิดขึ้นจากการจ้างแรงงานและรายได้ที่เกิดขึ้นจากการซื้อปัจจัยการผลิตทุกชนิดที่มีใช้แรงงานของโรงงานอุตสาหกรรม กับผลต่างระหว่าง 1 กับรายได้ที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายของชาวชนบท

ผลการคำนวณรายได้ที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการประมงที่มีต่อพื้นที่เมืองและชนบท สามารถแสดงรายละเอียดได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 5.23 แสดงรายได้ที่เกิดขึ้นจากโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่เมืองและชนบทในจังหวัดสมุทรสาคร

ประเภทอุตสาหกรรม	เมือง		ชนบท		รวม	สัดส่วน
	เขต 1	เขต 2	เขต 1	เขต 2		
แปรรูปสัตว์น้ำ	92,344,000	800,000	23,889,600	1,800,000	118,833,600	61.15
เครื่องปรุงประกอบอาหาร	400,335	13,928	565,194		979,457	0.50
อาหารสัตว์	10,031,892		109,844		10,141,736	5.22
ห้องเย็น	59,207,309	7,875	3,669,573	15,220	62,899,977	32.37
ท่อและซ่อมแซมเรือ	570,946		121,579		692,525	0.36
น้ำแข็ง	744,391	37,304			781,695	0.40
รวม	163,298,874	859,107	28,355,789	1,815,220	194,328,990	
สัดส่วน	84.03	0.44	14.59	0.93		100.00

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตาราง 5.23 ผลกระทบที่เกิดจากการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมในรูปรายได้ผลกระทบจะเกิดขึ้นในพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองที่เป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรมมากที่สุด มีสัดส่วนถึงร้อยละ 84.03 ของผลกระทบทางเศรษฐกิจทั้งหมดที่เกิดขึ้นในจังหวัดสมุทรสาคร เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีการใช้จ่ายเพื่อซื้อปัจจัยการผลิตทุกประเภท รองลงมาผลกระทบจะเกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทในอำเภอเมืองที่เป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรมเช่นกัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 14.59 ของผลกระทบทางเศรษฐกิจทั้งหมดที่เกิดขึ้น สำหรับพื้นที่อำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้วทั้งในพื้นที่ชนบทและพื้นที่เมืองจะมีผลกระทบเกิดขึ้นเล็กน้อยคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.93 และ 0.44 ของผลกระทบทางเศรษฐกิจทั้งหมดที่เกิดขึ้นในจังหวัดสมุทรสาคร ตามลำดับ

ประเภทอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการประมงตัวอย่างที่มีผลกระทบต่อรายได้ของประชาชนในจังหวัดสมุทรสาครมากที่สุด ได้แก่ อุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ โดยมีผลกระทบต่อรายได้ทั้งหมดของประชาชนคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 61.15 ของผลกระทบต่อรายได้ที่เกิดขึ้นทั้งหมด รองลงมาคือ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 32.37 โดยอุตสาหกรรมอาหารสัตว์ อุตสาหกรรมเครื่องปรุงประกอบอาหาร อุตสาหกรรมน้ำแข็ง และอุตสาหกรรมต่อและซ่อมแซมเรือ มีผลกระทบต่อคิดเป็นร้อยละ 5.22 0.50 0.40 และ 0.36 ตามลำดับ

5.3.2 ผลกระทบทางเศรษฐกิจพิจารณาจากค่าตัวคุณทวี

ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรมที่มีต่อเศรษฐกิจท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาคร สามารถพิจารณาจากค่าตัวคุณทวี โดยค่าคุณทวีจะแสดงถึงจำนวนรายได้ที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครที่เป็นผลมาจากการใช้จ่ายในพื้นที่เท่ากับ 1 บาท สามารถอธิบายให้เข้าใจมากยิ่งขึ้นโดยสมมุติว่าเมื่อโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการประมงมีการใช้จ่ายเพื่อจ้างแรงงานในพื้นที่ผลของการจ้างแรงงานทำให้ประชาชนที่ทำหน้าที่เป็นคนงานมีรายได้เกิดขึ้น เมื่อคนงานมีรายได้ก็จะบริโภคสินค้าและบริการ และเมื่อพ่อค้ามีรายได้จากการขายสินค้าและบริการก็จะนำเงินที่ได้จากการขายสินค้าและบริการไปซื้อสินค้าจากประชาชนที่ทำหน้าที่ผลิต เช่น เกษตรกรที่เลี้ยงสัตว์ ชาวสวนที่ปลูกผักผลไม้ เป็นต้น ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอนของระบบเศรษฐกิจจะมีรายได้ที่ทำให้หน่วยผลิตต่างๆ ในระบบเศรษฐกิจมีกิจกรรมทางเศรษฐกิจเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งหมายถึงรายได้ที่จะเกิดขึ้น ตามมาผลรวมของรายได้ที่เกิดขึ้นทั้งระบบเศรษฐกิจเรียกว่าผลของตัวคุณทวี

จากการคำนวณค่าตัวคุณทวีโดยใช้สูตรและสมการตามวิธีการวิจัยที่กล่าวแล้วข้างต้น รายละเอียดเกี่ยวกับตัวคุณทวีที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆ ทั้งพื้นที่เมืองและชนบทในจังหวัดสมุทรสาคร

ก. ตัวคุณทวีที่เกิดจากการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรม

ตัวคุณทวีที่เกิดจากการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการประมงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆ ทั้งพื้นที่เมืองและชนบทในจังหวัดสมุทรสาคร

ค่าตัวคุณทวีที่เกิดจากการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการประมงที่เกิดขึ้นในพื้นที่เมืองของจังหวัดสมุทรสาคร คือ ผลหารระหว่างผลบวกของรายได้ที่เกิดขึ้นจากการจ้างแรงงานและการใช้จ่ายเพื่อซื้อปัจจัยการผลิตที่มีใช้แรงงานของโรงงานอุตสาหกรรมกับผลต่างระหว่าง 1 กับรายได้ที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายของชาวเมือง

$$Mfu = (d1 + d2) / (1 - du)$$

ค่าตัวคุณทวีที่เกิดจากการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการประมงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทของจังหวัดสมุทรสาคร คือ ผลหารระหว่างผลบวกของรายได้ที่เกิดขึ้นจากการจ้างแรงงานและการใช้จ่ายเพื่อซื้อปัจจัยการผลิตที่มีใช้แรงงานของโรงงานอุตสาหกรรมกับผลต่างระหว่าง 1 กับรายได้ที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายของชาวชนบทในชนบท

$$Mfv = (d1 + d2) / (1 - dv)$$

ผลการคำนวณแสดงตามตารางที่ 5.24

ข. ตัวคูณทวีที่เกิดจากการใช้จ่ายของแรงงาน

ตัวคูณทวีที่เกิดจากการใช้จ่ายของแรงงานที่เกิดขึ้นในพื้นที่เมืองของจังหวัดสมุทรสาคร คือ รายได้ที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคของแรงงานที่เกิดขึ้นในพื้นที่เมือง กับผลต่างระหว่าง 1 กับรายได้ที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายของชาวเมือง

$$Ml = dl / 1 - du$$

ตัวคูณทวีที่เกิดจากการใช้จ่ายของแรงงานที่เกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทของจังหวัดสมุทรสาคร คือ รายได้ที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคของแรงงานที่เกิดขึ้นในพื้นที่ชนบท กับผลต่างระหว่าง 1 กับรายได้ที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายของชาวชนบท

$$Ml = dl / 1 - dv$$

ผลการคำนวณแสดงตามตารางที่ 5.24

ตาราง 5.24 แสดงตารางค่าตัวคูณทวีจากการใช้จ่ายของกิจการอุตสาหกรรมและแรงงาน

	เมือง		ชนบท	
	เมืองเขต 1	เมืองเขต 2	ชนบทเขต 1	ชนบทเขต 2
d1	0.0260	0.0025	0.0349	0.0048
d2	0.1996	0.0077	0.0391	0.0009
du1	0.3186	0.0166	0.0652	0.0388
du2	0.0045	0.3010	0.0097	0.0397
dv1	0.1306	0.0082	0.2761	0.0006
dv2	0.0231	0.1318	0.0041	0.2429
Dl	0.1928	0.0167	0.1683	0.0216
mfu1	0.3311	0.0026	0.0872	0.0059
mfu2	0.2267	0.0037	0.0823	0.0059
mfv1	0.2595	0.0026	0.1126	0.0057
mfv2	0.2310	0.0029	0.0819	0.0075
Ml	0.2830	0.0239	0.2325	0.0286

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตาราง 5.24 พบว่าโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมงในจังหวัดสมุทรสาคร จะมีการใช้จ่ายเกิดขึ้นทุกพื้นที่ทั้งในเขตเมืองและเขตชนบท โดยจะมีระดับของผลกระทบทางเศรษฐกิจเกิดขึ้นมากที่สุดในพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองที่เป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม เนื่องจากปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญของอุตสาหกรรม คือ วัตถุดิบด้านการประมงซึ่งได้มาจากสะพานปลาตลาดกลางกุ้ง และตลาดทะเลไทยในพื้นที่เทศบาลนครสมุทรสาคร และระดับของผลกระทบทางเศรษฐกิจนี้จะลดลงตามพื้นที่ที่เป็นแหล่งวัตถุดิบที่สำคัญของอุตสาหกรรมตามลำดับ

จากการคำนวณค่าตัวคูณทวีของพื้นที่ต่างๆ ทำให้เราสามารถวัดระดับของผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในพื้นที่เมืองและพื้นที่ชนบทต่างๆ ได้ดังนี้

พื้นที่ชนบท พบว่า หากมีการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ชนบทเท่ากับ 100 บาท จะทำให้ชาวชนบทที่อยู่ในอำเภอเมืองมีรายได้เกิดขึ้น 11.26 บาท พื้นที่ชนบทในอำเภอกระทุ่มแบนและอำเภอบ้านแพ้ว เท่ากับ 0.75 บาท สำหรับรายได้ที่เกิดขึ้นในพื้นที่เมืองของเขตต่าง ๆ พบว่า หากมีการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่เมืองเท่ากับ 100 บาท จะทำให้เมืองที่อยู่ในอำเภอเมืองมีรายได้เกิดขึ้น 33.11 บาท พื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและอำเภอบ้านแพ้วเท่ากับ 0.37 บาท

โดยที่รายได้ที่เกิดจากการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมงที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยผลของตัวคูณทวี จะทำให้เกิด Induce Impact รายได้ในส่วนนี้ จะถูกใช้จ่ายต่อไปอย่างต่อเนื่องจากทั้งชาวเมืองและชาวชนบทในพื้นที่ ซึ่งจะส่งผลต่อพื้นที่ที่เกี่ยวข้องต่อไป สามารถสรุปได้คือ

- รายได้จากชาวเมืองที่ได้จากการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมแล้วนำไปใช้จ่ายในพื้นที่ต่าง ๆ คือ

รายได้ที่เกิดจากการที่ชาวเมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว ได้รับจากโรงงานอุตสาหกรรมแล้วนำมาใช้จ่ายในพื้นที่เมืองอำเภอเมือง เท่ากับ 22.67 บาท

รายได้ที่เกิดจากการที่ชาวเมืองในอำเภอเมือง ได้รับจากโรงงานอุตสาหกรรมแล้วนำมาใช้จ่ายในพื้นที่เมืองใน อำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว เท่ากับ 0.26 บาท

รายได้ที่เกิดจากการที่ชาวเมืองในอำเภอเมือง ได้รับจากโรงงานอุตสาหกรรมแล้วนำมาใช้จ่ายในพื้นที่ชนบทในอำเภอเมือง เท่ากับ 8.72 บาท

รายได้ที่เกิดจากการที่ชาวเมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว ได้รับจากโรงงานอุตสาหกรรมแล้วนำมาใช้จ่ายในพื้นที่ชนบทในอำเภอเมือง เท่ากับ 8.23 บาท

รายได้ที่เกิดจากการที่ชาวเมืองในอำเภอเมือง ได้รับจากโรงงานอุตสาหกรรมแล้วนำมาใช้จ่ายในพื้นที่ชนบทในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว เท่ากับ 0.59 บาท

รายได้ที่เกิดจากการที่ชาวเมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว ได้รับจากโรงงานอุตสาหกรรมแล้วนำมาใช้จ่ายในพื้นที่ชนบทในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว เท่ากับ 0.59 บาท

- รายได้จากชาวชนบทที่ได้จากการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมแล้วนำไปใช้จ่ายในพื้นที่ต่าง ๆ คือ

รายได้ที่เกิดจากการที่ชาวชนบทในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว ได้รับจากโรงงานอุตสาหกรรมแล้วนำมาใช้จ่ายในพื้นที่ชนบทในอำเภอเมือง เท่ากับ 8.19 บาท

รายได้ที่เกิดจากการที่ชาวชนบทในอำเภอเมือง ได้รับจากโรงงานอุตสาหกรรมแล้วนำมาใช้จ่ายในพื้นที่ชนบทในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว เท่ากับ 0.57 บาท

รายได้ที่เกิดจากการที่ชาวชนบทในอำเภอเมือง ได้รับจากโรงงานอุตสาหกรรมแล้วนำมาใช้จ่ายในพื้นที่เมืองในอำเภอเมือง เท่ากับ 25.95 บาท

รายได้ที่เกิดจากการที่ชาวชนบทในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว ได้รับจากโรงงานอุตสาหกรรมแล้วนำมาใช้จ่ายในพื้นที่เมืองในอำเภอเมือง เท่ากับ 23.10 บาท

รายได้ที่เกิดจากการที่ชาวชนบทในอำเภอเมือง ได้รับจากโรงงานอุตสาหกรรมแล้วนำมาใช้จ่ายในพื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว เท่ากับ 0.26 บาท

รายได้ที่เกิดจากการที่ชาวชนบทในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว ได้รับจากโรงงานอุตสาหกรรมแล้วนำมาใช้จ่ายในพื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว เท่ากับ 0.29 บาท

สำหรับการใช้จ่ายของคนงานที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมง พบว่า หากคนงานมีการใช้จ่ายในพื้นที่เมือง เท่ากับ 100 บาท จะก่อให้เกิดรายได้ขึ้นในพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองที่เป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม เท่ากับ 28.30 บาท และในพื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและอำเภอบ้านแพ้ว เท่ากับ 2.39 บาท ในทำนองเดียวกัน หากคนงานมีการใช้จ่ายในพื้นที่ชนบท เท่ากับ 100 บาท จะก่อให้เกิดรายได้ขึ้นในพื้นที่ชนบทในอำเภอเมืองที่เป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม เท่ากับ 23.25 บาท และในพื้นที่ชนบทอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว 2.86 บาท

จะเห็นได้ว่า ผลกระทบส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในพื้นที่เมืองและพื้นที่ชนบทในพื้นที่อำเภอเมืองสมุทรสาครที่เป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมง และเป็นเขตที่คนงานพักอาศัย

ค. ตัวคูณทวีที่เกิดจากการใช้จ่ายของชาวเมืองและชาวชนบท

- ตัวคูณทวีที่เกิดจากการใช้จ่ายของชาวเมือง

ตัวคูณทวีที่เกิดจากการใช้จ่ายของชาวเมืองที่เกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทของจังหวัดสมุทรสาคร คือ รายได้ที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคของชาวเมืองที่เกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทกับผลต่างระหว่าง 1 กับรายได้ที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายของชาวชนบท

$$Mu = du / 1 - dv$$

ตัวคูณทวีที่เกิดจากการใช้จ่ายของชาวเมืองที่เกิดขึ้นในพื้นที่เมืองของจังหวัดสมุทรสาคร คือ ผลของการหาร 1 ด้วยผลต่างระหว่าง 1 กับรายได้ที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายของชาวเมือง

$$Mv = 1 / 1 - du$$

ผลการคำนวณแสดงตามตารางที่ 5.25

- ตัวคูณทวีที่เกิดจากการใช้จ่ายของชาวชนบท

ตัวคูณทวีที่เกิดจากการใช้จ่ายของชาวชนบทที่เกิดขึ้นในพื้นที่เมืองของจังหวัดสมุทรสาคร คือ รายได้ที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคของชาวชนบทที่เกิดขึ้นในพื้นที่เมืองกับผลต่างระหว่าง 1 กับรายได้ที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายของชาวเมือง

$$Mu = dv / 1 - du$$

ตัวคูณทวีที่เกิดจากการใช้จ่ายของชาวชนบทที่เกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทของจังหวัดสมุทรสาคร คือ ผลของการหาร 1 ด้วยผลต่างระหว่าง 1 กับรายได้ที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายของชาวชนบท

$$Mv = 1 / 1 - dv$$

ผลการคำนวณแสดงตามตารางที่ 5.25

ตาราง 5.25 แสดงค่าตัวคูณทวีจากการใช้จ่ายของชาวเมืองและชาวชนบท

	เมือง		ชนบท	
	เมืองเขต 1	เมืองเขต 2	ชนบทเขต 1	ชนบทเขต 2
du1	0.3186	0.0166	0.0652	0.0388
du2	0.0045	0.3010	0.0097	0.0397
dv1	0.1306	0.0082	0.2761	0.0006
dv2	0.0231	0.1318	0.0041	0.2429
mv1	0.1916	0.0084	1.3815	1.0006
mv2	0.0232	0.1886	1.0041	1.3209
mu1	1.4675	1.0168	0.0900	0.0388
mu2	1.0045	1.4307	0.0098	0.0525

ที่มา : จากการคำนวณ

จากตาราง 5.25 พบว่า สำหรับการใช้จ่ายของชาวเมืองในอำเภอเมือง จำนวน 100 บาท ในพื้นที่เมืองและชนบทก่อให้เกิดรายได้ในทุกพื้นที่ โดยเกิดในพื้นที่เมืองในอำเภอเมืองของตนเองมากที่สุด เท่ากับ 146.75 บาท รองลงมาคือ พื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและอำเภอบ้านแพ้ว เท่ากับ 101.68 บาท พื้นที่ชนบทในอำเภอเมือง เท่ากับ 9 บาท และพื้นที่ชนบทในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว เท่ากับ 3.88 บาท ตามลำดับ ส่วนการใช้จ่ายของชาวเมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว จำนวน 100 บาท ในพื้นที่เมืองและชนบท จะก่อให้เกิดรายได้ในทุกพื้นที่เช่นเดียวกัน โดยจะเกิดในพื้นที่เมืองกระทุ่มแบนและบ้านแพ้วของตนเองมากที่สุด เท่ากับ 143.07 บาท รองลงมาคือ พื้นที่เมืองในอำเภอเมือง เท่ากับ 100.45 บาท พื้นที่ชนบทในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว เท่ากับ 5.25 บาท และ พื้นที่ชนบทในอำเภอเมือง เท่ากับ 0.98 บาท ตามลำดับ

จะเห็นได้ว่ารายได้ที่เกิดจากการใช้จ่ายของชาวเมืองในจังหวัดสมุทรสาคร จะเกิดขึ้นในเขตเมืองที่ชาวเมืองเขตนั้นอาศัยอยู่มากที่สุด รองลงมาจะเกิดในพื้นที่เมืองอีกเขตหนึ่ง และพื้นที่ชนบทในเขตเดียวกัน ตามลำดับ โดยจะมีรายได้เกิดขึ้นน้อยที่สุดในพื้นที่ชนบทที่อยู่ต่างเขตกัน

สำหรับการใช้จ่ายของชาวชนบทในอำเภอเมืองสมุทรสาคร จำนวน 100 บาท ในพื้นที่เมืองและชนบทจะก่อให้เกิดรายได้ในทุกพื้นที่ โดยจะเกิดในพื้นที่ชนบทในอำเภอเมืองของตนเองมากที่สุดเท่ากับ 138.15 บาท รองลงมาคือ พื้นที่ชนบทในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว เท่ากับ 100.06 บาท พื้นที่เมืองในอำเภอเมือง เท่ากับ 19.16 บาท และพื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว เท่ากับ 0.84 บาท ตามลำดับ ส่วนการใช้จ่ายของชาวชนบทในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้ว จำนวน 100 บาท ในพื้นที่เมืองและชนบท จะก่อให้เกิดรายได้ในทุกพื้นที่เช่นเดียวกัน โดยจะเกิดในพื้นที่ชนบทของตนเองมากที่สุด เท่ากับ 132.09 บาท รองลงมาคือ พื้นที่ชนบทในอำเภอเมือง เท่ากับ 100.41 บาท พื้นที่เมืองในอำเภอกระทุ่มแบนและบ้านแพ้วเท่ากับ 18.86 บาท และพื้นที่เมืองในอำเภอเมือง เท่ากับ 2.32 บาท ตามลำดับ

จะเห็นได้ว่ารายได้ที่เกิดจากการใช้จ่ายของชาวชนบทในจังหวัดสมุทรสาคร จะเกิดขึ้นในเขตพื้นที่ที่ชาวชนบทเขตนั้นอาศัยอยู่มากที่สุด รองลงมาจะเกิดในพื้นที่ชนบทอีกเขตหนึ่ง และพื้นที่เมืองในเขตเดียวกัน ตามลำดับ โดยจะมีรายได้เกิดขึ้นน้อยที่สุดในพื้นที่เมืองที่อยู่ต่างเขตกัน

โดยสรุป รายได้ที่เกิดจากการใช้จ่ายของชาวเมืองและชาวชนบทในจังหวัดสมุทรสาคร เพื่อการบริโภคสินค้าและบริการจะเกิดขึ้นในทุกพื้นที่ของจังหวัดทั้งเขตเมืองและเขตชนบท เนื่องจากจังหวัดสมุทรสาครเป็นจังหวัดที่มีอาณาเขตไม่กว้างขวาง มีเส้นทางคมนาคมสะดวก และมีระบบขนส่งที่เข้าถึงทุกพื้นที่เชื่อมโยงกัน อีกทั้งการให้บริการของสินค้าและบริการต่างๆ จะมีกระจายอยู่ในทุกพื้นที่ ไม่ได้มีเพียงแต่ในเขตเมืองเท่านั้น ซึ่งทำให้รูปแบบการใช้จ่ายกระจายครอบคลุมทั้งจังหวัด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย